

بسم اللہ الرحمن الرحیم

حمد و ثنا دے ہنخند خدای تدبیر انسان ی پد شربد او بیان لورکا او تمیزی
ورکا لورویو انانو پد نقطہ او دنیا سرہ او خیل کلام پاک ی نازل کا پد افصح
بیان سر د پد ہنخند معجز او ابلیغ دی لہ کلام دیتو لوبغا او قضی ستا بند او
پاس دی ہنخند خاوند لہ پد بیلیدہ فستبدیل خاوند او نذ بل بلوہ دوگر لہ
تشنیق دی دی پد انسان چخوب و خبر و پالی او د ہری بلینج وینا
ملہ ہم دی درود نامحدود پر ہنخند پیغمبر وی علیہ الصلوٰات والسلام
پہ سو بدتی راہ بنولہ ہمہ را را رودہ

بیت

دی دی رہبر دکا ثنا تو تر دہ جار ہم
دی دی نامور د مخلوقا تو تر دہ جار ہم

خدای رحمتونہ دی وی ددہ پر اولاد او اصحابو پد پر اسمان د ہری

رہ ستوی دی اود پیغمبر دگوتھی خلان غنی کہ دوی توای ددین
سہ لار بہرہ عربہ ورکہ وای اود رحمت ور بونسکور

بیت

دیدی داسمان ستوری سخی دنیا ی لور پد لوری

تہید زحوبی کردو بنانہ دوی دوی خوش بچانہ

بجاص کچہ د خدای رحمتونہ دوی نازل پر تلور و پارانو د بنی پر غور

ملگر یوا و دده پر لمسیوا د خاندان اما بعد پدی پودی چه وینا دانہ

غورہ خاصہ ده اود نطق تاج ہخد د کرنا تاج دی چه خالق تعالی د

غورہ خاصہ آدم پر سرشکور کہ او پپہرہ زمانہ کی خدای تعالی پر انسانا نہ کی

عزود شاعران اود دنیا خاندان پیدا کرل بہ الشعراء "تلا میذا الرحمن و گنل سوا

اود دوی دنیا وی برکہ داسی خوبی دی چه انسان زین اشتراح پہ

موی اود خوب و زہ و مرہم وی زہ چه محمد ہونک سیم او پاصل بیتون

یقند بار کسبی او سم لوریرہ چه پدی و یلو د داسی وینا و بخت سیم اود پشی

اود دینی ہی ہم دغدگار دی دادا دیروقتونہ تیر سول چه ماغونہ بندہ بہ زہ دیا

شاعران تذکره و کاتبان احوال سره را بقول کاندنم مکرز مانی مانه فراغ نه
 مرا کاودا بیلده می پد زره کمی و پد سوه سکه چه پرقند ابرد ظلم اورد جنانو رجم سرت
 به او بیجا آرام نه درلود او نه فراغ گاهی به مغولو چپا و نه کمر ل او گاهی به دگر گین
 دستم سوران وه اوس پر حق تعالی مورب خلاص کمر و له بغو ظلمو شخه او فراغ سوه
 زری و نه ز مورب اوز مورب ملک حاجی میرخان علیه الرحمته دوی له قند ابرو یا سته
 او پینشاندی ددوی له جور آزاد کړل نوز ماز پر فراغ سوله اندوه او قلم می لر و ا
 خست

بمغه وقت پر زمانه ابرادی خبر سوز مورب د پینتنجا دسترگو تور امام المسلمین و

ابن قاتل الرفضه والکافرین شاه حسین ادا م الله دولته الی یوم الدین بیت
 د پینتنو پادشاه حسین بوتک په ملک انوکمی دی دی لوی ملک
 در حاجی میر غنملی زوی سمنند خالق د تل دوی سلطان داعمی

نوی زه و غو بنیم خیل در بارته او مانه دی تشوتی و کا او الطافی بنکار کا
 پر دا خله اراده پوره کاندنم او د پینتنو شاعرانو حال سره را بقول کاندنم خله
 چه ز مورب پادشاه او د بنالم خیلو در پر سر شاه حسین خله الله ملله و سلطنته
 بیخنده هم دینی وینا خاوند او د پینتنو د شعر شو قمن دی نوما و غو بنیمه چه ژر ژر تر

لمی سی او د پښتو د شاعرانو احوال ټول کړی سی بنکاره دوی پر ماله د
 د یرو شاعرانو د پښتو احوالونه راټول کړی دی او بغه وقتونه
 زیدیم له وگرم یو شخ می دیرسبه حالونه اوریدلی دی او اوس بغه هوا
 لکن الله په غوښتی کابزم ددی کتاب نوم دی پته خزانه خلک په دن
 مراغلی دی پر پته و او نو بنکاره خالق تعالی دی لقوله مسلمانان
 ن موږن د پادشاه سیوری دی تلوی او دا یم په دغه کتاب چما
 او رځ و د بجه ۱۶ د جمادی الثانی سنه ۱۱۴۱ هجری
 د دو خزانو منقسم دی لمی خزانه په بیان د بغو شاعرانو پر چورا
 دو همه خزانه په بیان کی د بغو شاعرانو پر اوس ژوندی دی
 په بیان لښ د بغو اربینو او بنحو پر دوو د پښتو زندپانه

لمی خزانه

د بغو شاعرانو پر پخوا تیر سوی او صوبه ته د دوی و نیادی بنکاره دی
 مشایخ قطب العارفین و زبدة الواصلین بابا هوتک علیه الرحمة

تولدی و او د تولد پلار بابا غلجی و رحمة الله علیه پر پخپل وقت کبش مشر گنل کیدی د پښتو
 بچک په التزکی دیزیدلی و په سنده پوری ۶۶۰ هجری کی او هغه وقت پر لوی سو
 نومی کا د خدای عبادت او په التز او سوری کبش د قوم سزار او بادام و نقل دی
 پر په هغه وقت کی به هر محل مغولو دارغنه او پرغای ولوت کا و التز او اولان او کلا
 بری تالا کرل بابا هوتک چل قومونه راوتول کرل او د سره غر سردی پر مغولو شخړه بوتله
 پر دی جگره کی مغول تالا سول او د پښتو گونډیو دیر ووشل ماته چل پلار داود خان
 داسی نقل و کا پر سور غر په دغه روح د مغولو په دینو داسی لجنه سو پر لوی شو
 د امر به برینا لکه کا په دی شخړه کبش پښتانه لبر او بی خواک و پر د سر و مغولو
 پښتانه راغله او اخیستدی و کا نو یو شو غنبتلی د بابا هوتک خپلوان و مرل بابا هوتک
 په لور پښتانه داسی بولوله او په غیشوی د مغولو تتر نه شیرل غنبتلیو میر و
 چه داسنده او ریلله په جگره تو د بدل تر شو چه سور غری د مغولو په دینو و لاره
 او تولى پښاکرل هغه سندره زما پلار علیه الرحمة داسی راته ویلی
 بیتونه

پر سور غر بل راته نن اور دی | | وگره جو راته پښور دی

پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 غنیلو تنگ کری دامو واردی
 پہ پیتھائی پلھو دی
 آدمراغی غنیلو ماسی
 توری تیری غشی ترلاسی
 زلمو پہ غشیو کری وارونہ
 ورو بانڈی کری چنل تترونہ
 زما دزلمو وینی بہیری
 میرٹھی مزغلی او تر ہیزی
 پینتو ہلی پرغرہ بنگ دی
 مہال دتوری دی دنگ دی
 زلمو پرتنگ خانوند مرہ کری
 دپیتھائی محلی ساتھ کری

ہم پہ غرنی ہم پہ کابل راغی
 مغل راغلی پہ تلوار دی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 پرتنگ ولاورد پیتھاسی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 دتیر و تیرو گراارونہ
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 مٹھکی او غرونہ پہ سر کیری
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 سور غری پہ وینو دوی رنگ دی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 دینن پہ غشیو مو پید کری
 پیرکلی بانڈی مغل راغی

نقل دی پیر بابا ہتوک د مغلوسہ دیر جنگونہ و کرل اودار غنڈ او پوری خواہ
 ی و شریل او ہرکلاہ بہ داترا او مرٹھی غنیلو پیردوی یر غلونہ کرل او پد غرونو

به مغول ننو تل بابا هوتک پر سپین بریری سو عمری نه او ایا کال و په سنه ۷۴۰ هجری
 وفات سو ذکر دکاشف اسرار شیخ ملکیار پر دبا با هوتک
 مشر زوی او تر بغه پلار ورو شته دی د قوم د مشرتابه بگری په سر کې له نقل کا
 هسی چه ملکیار بابا دیر غبتلو او قو تمند سړی و په جنلو کی بدله لسو تنو سره بد و په بغه
 سند پر بابا هوتک وفات سو ملکیار بابا د پنځو ویشو کالو زلمی د هسی د ایل پر ملکیار بابا
 د سیوری په لټو کی دیر خپلوان راټول کړل او هلته دی کاریز ونه و کبل او خپل زلمی ی
 کښتو کړنو و کمارل مغول چه په دغو و دانیو غوړیدن سول پر سیوری ی یرغل دکا او د
 ملکیا بابا سره دیر سخت جنگونه و سول په دغو جنگو کښ د پښتنو سین و رانی سوی او ضعی
 و لار مرغان او بید و ب ته ضعی هم و خا ته و انزی خوا ته هلته دی خپل زلمی سره ټول او بیره
 راغلل مغولی و شرل او سیوری کیا و دان کښ هسی نقل کا پر په سنه ۷۴۹
 هجری کی په پسر د ترنگ دیر دک سو په سختو نین و او په یوه میاشت کی پر نومو
 او خوارا ک غاری غاری بهیدی ملکیار بابا چه د ترنگ خند و ته راغی هسی سند
 سی ویلی اسندره د ملکیار بابا

ترنگ بهیدی د ترنگ بهیږی غاری تر غاری ۴ زما زگی خو خپل لالی غواری

که رسیده مروده + دترنگه مروده + خاوند دوح + چه در کی صومع زما نپله مروده
 که نیز دی نیزی + یزد بیلتون دی + نزره نیز و رمی + چه ویر ژر می + چه غم ز بون دی
 که او رمی او رمی + چه زرمی او رمی + دا او رمی او رمی + دویر نیز و نند + بل ۲ میر چه زور دی
 نختند یوسه + سپینی سپو بر میه + ورته و وایه + چه ترنگه مال کرم + ستاده خو لکنیه
 که خرو خرو + او بوسوان کرمی + بل ملیاردی + پانته لیاردی + سوبی جان آن
 نقل کا چه ملیار بابا دادا سندری و ویلی د خاوند به قدرت ترنگه یو او بد لر کی مر او ای او دلته درود
 دیوی شنوی او بلی شنوی په نله او غز و لهن بند سو پر ترنگه یو بل جو رسو سیار بابا هم
 پردی پل تر سو او خیل مقصد ته و اصل سو
 نقل کا چه یوه روح ملیار بابا
 د خیل تره توخی کورته و لار او د خیل تره زوی نور بابایه لید چه غشی تیره هابیه خنی پسته
 و کا چه تر بوزه داشکری بنه ویل د مغولو په جگړه کی ستا ملا تریم ملیا بابا دعا ه کره ورته
 چه تر بونه تل سو بمن اوسمی و ایسی چه هر وقت به نور بابا په جگړه کی بری موند او ماته تی د بیجا
 په یادنده
 هسی نقل کا چه یوه ورخ د مغولو تارک پر سیدری راغی او مغولت
 د عیار بابا په کلا کی شرک نه و پرته له بشخصیتو نور بابا چه خبر سو ژری تان جهن کورت
 ته درساوه او په یوه تنی مغوله شمل او دیری مه کړل دا هتول د ملیار بابا دعا برت و

ذکر در مقبول سبحانی غوث صدقانی شیخ فریبون سرهینی مرتبه الله علیه دپیتون بابا
 د کسی د عبدالرشید محمّدی و خاوند تعالی ده ته سبکاره کمالات او کرامات و رکری و د خدای
 په عبادت به نجت و نقل کاچه د پلاس په ژوندکی لار نصحت سواد و خپله اولاد و سر
 رانجی که کسی شخه غوری سرین ته او کله به و لای د غندان غزه ته او هله به بی خدای تعالی
 ستایه او ستاوخه او په کال کی به یو ور تلی د خپل تره بیتنی نیکه لیدنه به ی کوله او پسته
 به ی هم زیارت تدور تلی فریبون بابا د شیخ اسماعیل سره په د بیتنی نیکه نو خاوند لوی او
 او هغه وخت په فریبون د کسی غزه غندان ته تلی لاسما عیل بابا په ده سپی دیر
 و شریک سبی وایي چه یو وقت فریبون بابا او اسماعیل د سرین او بیتنی نیکه په مخ کښی
 ناست و د دوی کور و د کسی پر غزه نو فریبون د پلار او تره لخوا په تنگ او مرخصت
 ما ذون سوا اسماعیل نیکه داسی ناری و کړلی
 که یون دی یون دی + مخکی بلیتون دی + له کسی غزه شخه + مخی فریبون ندی
 که وروږه وروږه + فریبون وروږه + تد بلیتون کړی + زما ویر ته گوره
 چه چی مرغی له + توری کړغی له + همزونی پاته + شخه شریک له
 د خدای د پاتړ + فریبون یاسره + چه پیر مونکری + زموږن کهول داری

زنده می رپیری + یارمی بلییری + بیاتون ی اوردی + نجان پد سو جیری

نقل کا چه اسماعیل بابا فریبون بابا بسی غبرگون و کاوه

تلاویح د فریبون بابا

بیلانده ناره می و سو چه کور بانندی
 له ضیلوانه بیلیم چه سو سترگو
 اسماعیل ستانا رومی زهگی مری کی
 ندریریزی که می بیانده ستایادی کی
 شه محمد چه از بزدیون می دی خج کلانه
 ستای یاد بچی وی بس زنده و سوخته

بیلانده ناره می و سو چه کور بانندی
 له ضیلوانه بیلیم چه سو سترگو
 اسماعیل ستانا رومی زهگی مری کی
 ندریریزی که می بیانده ستایادی کی
 شه محمد چه از بزدیون می دی خج کلانه
 ستای یاد بچی وی بس زنده و سوخته

نقل کا چه فریبون بابا و لار چه مرغه کی میشت سو او هلمته هم وفات سو چه کال هجری
 و ۴۱۱ و سو سته ی زامن هم چه غوره کی او سیدله او د کاسی اولاد بیارته
 و لاسه د کسی غره او پشین پد لتو کی میشته سول او د کند او ز مندا اولاد و نه چاره
 سول او لاسل دنگر بار او خیر او پینور لقی ی و نیولی

ذکر دقه و قاله اصلین مظهر تجلیات الهی شیخ متی خلیل غوریاضیل سرمنی علیه

الرحمة الله الولی شیخ متقی د شیخ عباس زوی و پد عباس د عمر اوی د خلیل زوی د خلیل
 د غور یا غور یاد کنده ابن خزینون زوی و پد حضرت سونجی قدس الله سره له زو مشو شخ و
 زما پلا م علیه الرحمة و ماته داسی نقوه کا پد د خزینون علیه الرحمة مرگ پد مرغه کی و
 او اولادی هم پد امر غسان او مرغه او پینین کی سره پیاره سول خنی در برول د
 بزوب او کو بزک غر و ته او امران او حسن د شیخ متقی درونه پد پد پد غره او سیدل
 پد ورته د مشرور و ور پد نامد مشهور سو د خواجہ امران غرا دی بی خالا دودی
 خور پد پینین کی و پد هوری ی زیارت دی یو بل و روری و پد گرام کی شیخ دی
 نقل کا پد شیخ متقی قدس الله سره پد کال هجری ۱۰۲۳ ھ زیورید لی و او پد عمر د پنجه
 شپیتو کالو د ترنگ له دوده پد غایه وفات سو او پد پد غنوی لوی شیخ دی پد
 کلات باله سی نقل کا پد پد پد غنوی شیخ او به نزی او د لی د لی پستانده او اولاد د
 پد پد دوی دده زیارت ته نقل د ترنگ له دوده به ی او به ورسه و رلی یوه روح
 شیخ محمد زهر دده مشر زوی دده پد زیارت کی دغه دیر تبری و که ی نقل د متی بابا
 له قبره سره نزدی او به مراد غور حیدری او هسلته بهانده پینه پیدا سو د او به تر
 اوس هم بهیری او زایرینیا حکا چینی نقل کا پد شیخ متقی بابا لوی زرا به او عابد

او پر خاوندین سری و دده اولاد و لارل او پد پینور او بدنی کی میشته سول او بلته
 له دوی شو لوی لوی ستاندره اول شنه زهره شیخ امران شو روایت کا پر شیخ متی بابا
 لوی عالم او دین مرشد و پد غنمان کی یو کتاب و کنبلی پر نزم ی و د خدای سینه
 پد غن کتاب کی متی بابا چیل شعرونه هم و کنبل او اسی سا جاتونه ی و ویل پر درونه
 ی و ویلی کول دغه پر شرما چنده پلاره او مریدی و پر نقلی کا ندنم

شعر

پر لوی غر و هم پد دینتو کی		په لوی سهار په نیو شیو کی
په غار بوغ او پد شیلکو کی		یادویر تر لوبه شیلو کی

مول ستا دیا د ناری سوری دی

دا ستا دینی تدا سری دی

جندی زرخون که پد بیدادی		د برینا خواته پد خندا دی
ترنگ چه خردی پد ژمادی		دا مول اغیز دینی ستا دی

موله بنکلال دی ستا له لاسه

ای د پاسوالو پاسه پاسه

یاد سپو بزمیه تنزی و رین دی	کد لمر سو بنانده می سپین دی
لکه سندهاره مع د سین دی	که غردی بشکلی پر تمین دی

شاد سبکلا داپوشده ده

دای یو سپکده ننداره ده

دشرفند و بزمی پکنس چلیبزی	دلته لوی غرونده زر غونبیدی
سترگی لیده و ته می بسینبزی	بورلوی شاه خراگر بیزی

لوی خاوندده موله تده می

تلد نری په سبکلیده می

سبکاره می لور پور کمال دی	خاوند سبکلی تاجال دی
تادقده رت کلمکی شال دی	کده و ریح که شپه کد پری کال دی

شاد لورده نو یو رناده

دلته پر جورمه تما شاده

سوی دمشق په سو خنداوردی	نرپه می داستادینی کوردی
بیلدی بیخ دی و کرکی پوردی	رپه می و تاقده تاپروردی

ستا و جمال پهلید و بنا ددی

که ندوی دغز نور به یاد دی

ددی نری په عشق سمی دی		په غزه کی ستا عشق شیلکی دی
ستا و جمال خری برشی دی		که غمت که وور که پنهنزی دی

چه پردیانی سترگی پیری سوی

ستا و جمال په ننداری سوی

تیاره خیره و لوقل عدم و		نه بسک نه محک و تور تم و
ستا و جمال سوچه پر تم و		ندا ابلیس شی آدم و

په سو بنکاره ^{ری} بنکلی دینا سوه
 د پینج پر لوری ی دنیا سوه

د بنکلی حج په تماشا سوم		مزه چه خرنند پیری دینا سوم
لجنلی سستی را جلا سوم		ستا پر جمال بانده شی سوم

په ژمی اژام په بیلتون دی

بیمه پر دیسی بل می تون دی
ای بهای

د کړو

سورہی می اور می غامی غامی	و گریہ ولی متی شاری
چیل تون او کو برو کل مزای	شہ غوامی شہ ای شہ باری

چو منی چہ بیل سی یند خواسی
تلی دین پہ لور شہ امی

نقل کا وہ سی چہ شیخ متی علیہ الرحمۃ کتاب دغذای سینہ بد تل ددہ پر بدیرہ پروت و اوو گریہ
بد ہفہ پار کی بوغول او ہر چاہ ویل نو بری ژری ل ہفہ وقت چہ منول را غفل ہفہ
کتاب ی واخست او دور مستہ نسوہ شہر کندہ پر شہ سو

ذکر د جهان پہلوان امیر کروا زوی دامیر پولاد سورہی غوری نقل کا مذہبہ الواصلین
شیخ کتبہ متی ذی غوریا خیل چیل کتاب لرغونی پستانہ کی چہ دی نقل کا لہ تا ینج سورہی
خجہ چہ پہ بالستان ی تلی او صوند لی و شیخ کتبہ علیہ الرحمۃ ہسی و ای پی بد تا ینج سو
کی را وری چہ امیر کروا دامیر پولاد سورہی زوی و چہ پہ کال ۱۳۲۲ ہجری دغور
پہ مندیش کی امیر سو اد جهان پہلوان ی بالہ و ای پی دغور کو رتوند او د بالستان
او خیار او قمران مانی او بر کو شک کی قبول وینول او در سات لہ سہول ی
پد خلافت کی دیر لو مکونہ و کرل نقل کا چہ امیر کروا دیر غبتلی او پہلوان و پد پورہ

تن له سلو جنجا و روسه جنگیدی خدی نو کرو با له پرمعنی ده کلف او سخت واپی پر
 امیر کروی به پد دوی زمین دورگی و او هندی مانی درلوده په کتبت دنده شپان
 و او په دغه خای کبری بنکار کاوه او عشرت پتایخ سوک کی راویری پر دا امیران له پیر
 پخو او باشان او بستکی و او د هغه سورمخوی له اولاده دی چه د سراج له پسته و
 امیر پو زده په هغه دعوت کی شریک و چه ابو العباس سفاح دینی امید مع جلوه کی له ابو مسلم
 ی هم مرستی و تاریخ سوی محمد بن علی البستی داسی کبلی دی چه د عباسی دعوت چنگو کی چه امیر کروی
 دیری سوکی و کولی نوی د ابیتونه و ویل چه ویا زندی بولی هغه دادی پر شیخ کتبه علیه السلام
 تاریخ سوکی را نقل کړی دی

ویای نه د امیر کروی چه پهلوان

زه یم زمری پردی نری ملا اقل نسته	په پهنه و سنده پر تنما او پر کابل نسته
بل په زابل نسته	لما اقل نسته
غشی دمن می چی برینتا پر میره منو باندی	په ژوبله یونم یر عالم پر تنبید و نو باندی
په ماتید و نو باندی	لما اقل نسته

زما د بریو پر خول تا ویری بسکت نمنه و پویای | د آس سووی محله یی بردی غرونه کا ندم لکای

کرم ایوادونه اوجار
لما اقلنسته

عرج و بایان و تخار بولی نوم زما په اودوم

لما اقلنسته

دجیره الود پر شونو نم تبتی پلن رانخه

لما اقلنسته

پاداری می لویاوی دکول و سور و لیه

لما اقلنسته

دوی پوادینه بنده باهم بنده روزنه نوم

لما اقلنسته

نمی زما د نوم می بولی پر درج ستا سوال

لما اقلنسته

زما د توری تر مشول لاندی دی بر او جروم

زه پیشه ندویم پر دم

پرمهوزمانشی لونی داری دین رانخه

بر پی ندون رانخه

د زونج سو به می دتوری بیخ سور و کره

ستر می تر بور و کره

ضپلو و گرونه لور پر زویند لوم

قلی و دند لوم

پر لوی غرو می وینا دومی نه پنجه و پیتال

پور نم شو میاشته کال

شیخ کتبه علیه الرحمة تاریخ مور نقل کاچر امیر گروه عادل او ضابط او دینی وینا خاندو

ده به هر کله شو دند ویل پیکال ^{۱۵۴} سده هجری دپو شیخ بیچکو لیس می سو و تر دد و روسته

ی ندوی امیر ناصر ایوادونه ضبط لول او د غور او سور او بست او زمین داور پر فکلو

خاندو سو

ذکر شیخ اسعد سوری علیه الرحمة شیخ کتبه پکتاب کی در غوغی پستانه تیایخ سوری
 بی نقل کا چه اسعد سوری پغور کی اوسیدی او هلتد سوری خاندان پادشاهی کی دیر عزت مند
 و شیخ اسعد محمد زوی و پیر پلال ^{۴۲۵} هجری پد بغین کس وفات سو شیخ اسعد
 علیه الرحمة دیر بنده اشعار ویل نقل کا چه سلطان محمود غازی پغر باندی دایر محمد سوری رحمة الله
 علیه سرد جگره و کوه او پد آهنگران کی محصور کا پدی وقت شیخ اسعد هم دآ بنگران پد
 کورت کی هفت چه سلطان محمود علیه الرحمة امیر محمد سوری دینو او بندی ی بوت غزنی ته
 نو امیر محمد سوری پد خورازره و راد عادل اوضابط امیر و له غزنیه د بند مر سو شیخ اسعد
 پد دوست و د امیر محمد سوری پهر گکی داسی ساندی و ویلی پدیوه بولله کی چه قصیده
 په عربی ده و کذ فی القصیده

ز مولوی هر گل چه خاندی په بهار
 ریشه یی پانی کاندی نار پزار
 دیر سر و نه کاستر خاور د لاندی زار
 د بی و ن لودینی توی کاندی خوشخوار
 لاد کوبدی داری تیرو جبار
 رستان شنی صغلا کاند کا پزار

د فک لچارو شه و کرم کو کار
 هر غمخوار چه پدید یا غوریده و کار
 دیر سخنند د فک پشیره شنند کار
 دو اکن سره نول پریاسی مری
 چه لبرعدی زمردی پی زنگلو کی
 هم ی غشی سکینی دال د ژوبور

چری ملاوی نکویری بغتلیو

پیوه گردبنتی پریبسی لبرمه
 تیرتی شه ظلم کاندی ای فلکه
 پویر ترلو لورنکری پزیره لاراپه
 بیچ روغی پی زره نسه ساله خوره
 له تیر پودی اونبی خاشی له اور محیو
 بند لاس و اضلی لخور بند لوری
 بند زره و سوخوی په بیجا بانڈی
 بنه وصل کیری مین لیل مینه
 ساله لاس دی پراته ژوبون گیری کا
 کله خوشی کاندی مراندی دزی کیو
 کله تکی و اچوی پر ناز و لیه
 کله غور سوخی و اکمن له لور پلاز و نو
 ز موجودیر زره و لودنن یا و غشی و دشت
 پر سو رو پو بانڈی ویر پر پوت لیا سه

دافلک پر و کاشه کا بی گزایر
 ندی غشی نه لندی وی ندی سپار
 ساله لاس ندی بیچ گل بلیه خا
 پر نسلو او سو وی دغم ناتار
 بیلوی په ژر اژره مین لیا ر
 چیمی ژاری پورت ورت ساله شمار
 بنه ملا کیری لبی و زولو له ترار
 بنه پیر لویزی له گردبنته له مدار
 بنه در ملی تپونه د افکار
 هر پلوته تپی زره و نه چچار خار
 کله تیر باسی و گری هو بنیا ر
 کله شیر کیری گریوان د مخنی چار
 کله کبشینوی چنار و وکی با دار
 و دشر و بلله په دی غشی هزار
 محمد و اکمن په ولاری پیل دار

یو وار سو ایس پلاس د میر شمنو
 په سماوی ودان آنگران و
 د محمود د ژو بلور پلاس کسبیت
 تنگ لیبوره قید مینه ده خلکه
 سر زوی غوره خاوری هویره کا
 پدی ویر د غور وگری تور مخزی سول
 گره شاخی رضی او بنی لوی غورون
 نه بنه ز غا د غورون د بید یاده
 نه غول بیاز غوریزی پلا سینه نو
 نه له غور بیاراجی کاروان دینکو
 د پسرلی اوسه تودی او بنی تو مینه
 د اید شچه محمد ولایه له نریه
 نه بنکاریزی هغه سور د سوره پلوتو
 چه به خلیو په تنخا پکی خند له
 هغه غور په دیر ناتار دو المکن کسبیت
 لاس د مات سه ای فلک چه دو کا

اشغال ی وگر قبر له بلوار
 په تیکند و پر دست جهان او خار
 چه غنذ قدی باتلی په تلوار
 سدی و الوتله هسکه پردی لاس
 دن مرید بیر یو کله وی شوار
 پدی ویر نا تیاره سوله د بنار
 دا کر دنگی ساندی لی پشور بار
 نه ذر کیو پمسادی کمتبار
 نه باجی بیاصیده کا په کهناس
 سزا درومی غورته بیاجوی دشار
 مرغلری به نیسان نوری شمار
 چه ویر نه دی سو غور لوتل سو گوار
 نه خلیوی هغه لمر پردی دیار
 چه به پیغلو کا اتن قطار قطار
 هغه غور سو د جاندم غندی سورامه
 محمد غندی زمری د مرینی بنکار

ایرین

ای دغور غمناز پر شتر سئوی غبار
 لاندی بانڈی سپرہ ورک سی دا شعار
 پر شوک نگرہی پہ نری بانڈی قراہ
 پہ نری بہ ندوی ستا عدل سا
 ہم پر ننگہ دپہ ننگہ کا خان جبار
 ہم بویاری ستا پنوم ستا بہ تبار

شین زورگی نلک ولی لا دلا ری
 محکمہ ولی پرین دلو پیر لوزی
 پر زمری غندی واکن ٹی لچمان
 مع پتای محمدہ دغور لم وی
 تہ پر ننگہ وی ولای پتنگ کنوی سوی
 کہ سوری دپتنگ میر کاندی دیر سول

بیجنت کنس دودہ تون زغوبہ واکندہ

ہم پتادوی دیر لور د غفار

ذکر دبنکارندوی علیہ الرحمۃ پر دغور و پوہ سپدی پر شیخ کتہ متی نری
 رحمتہ علیہ کنسای دی پکتاب لرغونی پشانہ کی پر پیاریخ سوری کی دی پر بنکارندہ
 بیستہ دغور و اوکلہ کلہ بہ پیخزند او بست کی ہم ادسیلی پلاری احمد نو مید
 دغور دغور و زکونہ کو لندال و بنکارندوی د سلطان شہاب الدینا و الدین محمد سلم شنباک
 بپادشاهی کی محوز او درناوی خاوند او بیغدہ وقت پر بیغدہ سلطان پر بند برغل کا وہ
 بنکارندوی پر شاعر او عالم سوری ہم دبیغدہ سلطان پہ لبروکی وادہ سی
 وای پر بنکارندوی پمدح کی د سلطان محمد سام او سلطان غیاث الدین غوری

دستای قصیدی لری پر بوللی دی محمد ابن علی وای پر بست کین ماده دلو لغو غت
کتاب ویدی اوده بخد شخی دغه بولله پر د محمد سام علیه الرحمة ستیند د کبند

القصيدة في المدح

بیای و لولنل پد غرونو کی لالون
طیلسان زمردی و اغوشه غرون
مغیرو باندی و بنکلیل بنون
زرغونو بنو کی ناشی زلمی جون
هسی و گانل غتو نوسره پسولون
پچلاسی سوه رانده خیاره بنتون
چه پر بسک باندیلدی سپین گلون
لکه او بنی دین په گره پوانون
له خو بنید سر و هی له سینگون
تو ارا غله له خنده کاروانون
پر تی مگر میج سو په پو کرون
دج بیدا او غنی کر له جنتون
کیم چونی پر په بن و کابو غون

پر لی بنگونگی بیا کره سنگارون
مخله شند ر بنونده منی شنی سوی
دینان شاطلی لاس د مجید و دی
د غتو لو جنبری خاندی وریدی ته
لکه ناوی پر سورتیک په تنزی و کا
مغیری چه اور و خوشنولید
زرغونو محکو کی حل ک لکه ستورید
سپینی و اوری و یلمیده کاندی بهیری
بر پلورنی والی بهاند خاندی
هر پلو د گهو و بز م دی لوللی
د میج په پو به مری و روندان بیاوند
له مری و خا و روی آغلی گل راویست
سری جاجی چه راست کر را شکر و

پد برینا چه بنام د چونو لغو بیده سی
 دز لھا تا پی مغلی دی پر بند یو
 دیو پلو حج سور کړی پسرلی دی
 د بندار و پد تیر غرون سپین د پلنگ دی
 پنورختک غورنگ لخوائی خلگونه باسی
 بند چو نهی پستاید د بند یو موها سی
 د شنب د کهاله خلی لمر دی
 د بند و اوروی درست ایو او د غورنگ
 پزابل چه دبری پرنیلی سپور سی
 نهی شوک حج تدری د میر شمنو
 د اسلام د دین شهاب د نری لمر دی
 هره پلا چه دی پر بند و سندر غل کا
 چه پسرلی چه ی تیزون په انگ و کا
 نه به د تلخی غندی رون ستوری پد سبک خلی
 نه به راهی جگر د سینا پلوری

تو او چندی سره پیودی اشکنون
 لکه پخلید غتی کاندی مکیزون
 یو د بل پخاره اجوی لاسون
 چه پرو او رو باندی حل و کالمرون
 لکه شش باقی شبا کاندی سیندون
 بند حور سم د سلطان پخصتون
 د پسرلی پدود و دان لده رغون
 له قصداره تر دیلی یو نون
 پلا هوری د میرانی گزارون
 نهی توری تد تینگری کلک داون
 تور ستهان ی کرر نا پ بجا دون
 لونی توره نری چه شهابون
 خاره خاره تری سولل د زون
 کوشه پور تدمسی لغوزه دیر میرون
 نه به نری شوک د هند خاره بهرون

سوس

به شوق زلمی دغور سره راغونو کا
 یو خواه ند شهاب الدین دی پوی و کا
 په جو پو جو پو جگرکی سینه تیون کا
 نن پسند بانذی تیر سوزی برخل کا نذی
 چیان سیندی هم لواره ایلائی کا
 پهر کال آهک دده بندر اعلی کا نذی
 پینتو تخا بنجلی زلمی په زغلی سنده ته
 زرغونی ختی اغوستی وی دی خرونو
 بر گه سنج چه لمر شکر کیری له خا تیسری
 که بر میجو وی که غمده وی که بر مل وی
 د شهاب جگرکون به ند کینینی لز غلو
 زمیری کله کا بی خان که بر غلگر یو
 یا به جنگ کا دبر یو رنپی پهنده کی
 یا به وران کا بود تو تون د بمبینو
 پر نواوسی ته دل دین شهاب

د دوا تو سوری به پوری کا خلون
 په بر لوری هر ایو اده بر خلون
 چه د غوز بادار می پت و کا ز غلون
 په پر تمی زمیری بریدی په زنگلون
 پر او ب و و سوری د غوز یا نو بنده ایرون
 غوری وی په تشنه و خیل پاسته سامون
 نو آ غلیله پیغلی کا نذی اتسون
 بته بید یا هم پیو للی وی خانون
 شو چه یونکا دلوید میخیده چخندون
 که لرمل که لمر لویه که تر ملون
 ند به پر بریدی د ازلمی خیل بهیرون
 شوی نکات متون و بر میرون
 یا به پر بریدی هم پدی چار سرون
 یا به لبره کا نذی پیو نیو ایو ارون
 نوم دل ۵۵ پر دیرج په خند لون کاسی

خوراندی ساپتوره دهنده لورید | | شوچه نست کرمی لدری بود تو نون

ساپزیرمه د خاوند لوی خبتن وی

مور نو ساپرسته یونده شوچه یون

ذکر ذبده الفصحاء ابو محمد باشم ابن زید السروانی البستی رحمه الله علیه
 په لرغونی پیتانه کبزیسی حکایت کا شیخ کتدر رحمه الله علیه چه ابو محمد باشم د بلندی
 په سروان په ۲۲۳ هجری قدسی زید یالی او پد بست کی لعلما ارضیاتی
 لرستند وکره او وروستد و در پیراقی یطوطو دیو لو ائمه شیخ صبح وکره او ابن خلده
 چه خرگند و په ابی العینا سره ی په بغداد کبزی غرونه تیر کرل اوله هجری د عربی بلوغت
 او اشعار و لاسل او په کال ۲۹۴ هجری قدسی له عراق بیارنگی دری کال وروسته
 په بست کی وفات سو نقل کا چه ابو محمد پیری او فارسی او پیتو شعرونه ویل او هجرت
 چه دده استاد ابن خلده پسر کوی وند سو نودن به بی خدمت کا او د هغه شیخ بدی خوازه
 شعرونه په ادب کی د عربی او دریدله ابو محمد بحر بی شیخ په پیتو دخیل استاد دیر شعرونه هم
 رار مردلی دی ابن خلده چه یو ظریف او ادیب سری و پیوه شری درهم سالی دی
 او ابو محمد هغه شعرداسی په پیتو را امه ولی دی

شعر

دخاوند پلاس کبش نزد او در همون
 در هم خاوندان تنه کی پویه -
 پر نری کی پنچو پیش ندون
 داویناده رشتیاینه له رشتون
 نوزروایی داخو سوخی دی تیزون
 در هم دخاوند بر خای پر تمون
 ده وسله که شوک پکانی قانون

ز هم بنه وینا کاندی پیری ویند
 ژبور ورله ورسخی وینای اروی
 که در همی ضعی درک سوسی نسلی
 که بوی سوسنی و بولی خلق و بی
 که بی وزلی و وری رشتیا جنبه
 بود هم بندی هر چاله لوید بر خه
 در هم ژبه ده که شوک ژبور کیرتی

نقل کاچه ابو محمد پر پشتو یو کتاب کسلی وچه په سفد کسلی د عربی استعاره فصاحت او
 بلاغت بیان کړی واد نوم یو د سانو و بزهد

ذکر د عارف سربانی سر بان الداعین شیخ تیمن رحمة الله علیه زما پلار
 قدس الله سره کتاب دبستان الاولیاء پر شیخه المشایخ دبستان بیخ کسلی دی پکال
 ۹۵۶ هجری قدسی داسی نقل کاچه شیخ تیمن د شیخه کاکری علیه الرحمة نزوی و خله
 چه دی د غوربری نواته و لاله او سلته بیشت سونو خلقی اولاد داس پکا کړد کسلی

مشیری

نشتمیری خویده اصل دوی دکاکر اولاددی اوتیمین رحمت الله علیه زاهد اوعابد اوولی و
 نقل کاچه کاکر بابا لاروندی و تین لغوره راعی اوپوروب کس دکاکر بابا میدندی و کیه
 بیا و بی او پکچران کس و اوسید او دغلا و این حسین شام پزماند کس دفات سو
 دتین بابا دغه شعرونه زما پد رنه بستان اولویا و تخی نقل کول اولاله شخ و اوریدل
 شعر

گیسخ زنا دلمر خیره سو ه زما پزگور دویرناره سو ه
 دبلیتون ورح تورده تیاره سو ه
 ربغ سونا شاپه چه بلیتون راعی
 زرمه می لری ویرینی شین دی پزیا شاره شخ ناورین دی
 زرعفون له او بنومی سادین دی
 پنول نویزوم چه تا خون زاعی
 ندهر بیایم ندهر بیای راسی
 ندهر شهی راته پخلاسی
 بلیبزی پیری اوس دیون نعی

دقتبن پاردی هیرمی ندکری آغلیه مخ په پدیاندکری

اور بل دی پرینووی واتدکری

پر ما دبل اور کر وون داعی

ذکر د کاشف اسرار عرفان شیخ بستان بی شیخ قدس الله سره العزیز زما پلار علیہ
 الرحمة لقد ما تخریت کا چه شیخ محمد بستان په قوم بی شیخ و پد سنور او کی کور و دده پلار
 محمد اکرم رحمة الله علیه هم د خدای ولی و او د سنور او کی راغی بلنمده پر غایر په پیوه کور دله
 بس او سیدی او د خالق په عبادت به ابره و نقل کا شیخ بستان له پلار د دیر فیض و موند
 د پیه طرائفی و لای هندوستان ته او هلته په بنلو پینار گزیدیدی او آثار د قدرت بهی
 تماشا کول او بغه وقت چه وطن ته راغی په ۹۹۸ هجری ی د اولیاء الله په بیان
 کتاب د بستان ان ویاء و ایمنی او زما پلار رحمة الله علیه دغه کتاب په سنور او کی
 کسب د حسن خان بی شیخ چه کور کسب لیدی و چه په دی کتاب کسب شیخ بستان علیه الرحمة
 د دیر و پستیز اولیا، حالونه او کرامتونه او خوارق دعادت کسبلی و او دیر دیر
 اشعار هم را نقل کیری و لسنور و شاعران و اولیا چلو شعر و شکر دغه شو ما د چیل پلار
 له خوئی و او ریدی چه د شیخ بستان رحمة الله علیه دی
 شجر چه به لدی بولی

اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 دینی اور وی زما زرتگی وریت پہ انگار کینا
 خود بدو یلیرم چه می زرد پر تامقون کینا
 اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 وکد نظر زما پر سال چه پرت رنخو ر کیم تل
 زرد می قاشقی دینی سورد چو بنو خیل سید تل
 اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 له درد سوز تل ناری او غلبلی و همه
 یو آن می چیری نه آرام نه تیکان و نه دیم
 اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 د خوب و زرد بحال تهی ای باد و آسمان
 د خیل عزت پر وی بستان ته که ره و بهر شند

راسه گذر که پر ما
 بنی تار و نار کینا
 خان می زبون کینا
 راسه گذر که پر ما
 پیوسر ناسور سید تل
 چه اور جلیل سید تل
 راسه گذر که پر ما
 کربوی سوری و همه
 مزاحمت که نه دیم
 راسه گذر که پر ما
 می دی دزلو همراه
 کرسی لنگه که گواشن

اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 راسه گذر که پر ما

ذکر امیر انصاری شیخ رضی لودی علیہ الرحمۃ
 پڑھ سہ پہ دی چہ کامران خان ابن
 سعد خان پینہر صفائیں پہ ۱۳۸۸ھ ہجری قدسی علی صاحبہما التجدید والصلوۃ والسلام کی کتاب
 و کتب چہ کلید کامرائی کی نوم و پدی کتاب کامران لکتاب دشیخ احمد ابن سعید اللودی چہ
 ۱۳۸۶ھ ہجری کی کتبلی و لوزمی اعلام اللوذی فی اخبار اللودی دی ہی نقل کا پہ شیخ رضی
 لودی دشیخ حمید لودی و راجہ و چہ شیخ حمید پھلان پاپا سوئی ضل زورہ پستیختا تہ دلیری
 چہ سخو غہ خلق دا سلام دین تہ راوی شیخ رضی راغی دودہ کال دکی پجو و گرنایہ ادہلتہ
 ی دیر مخلوق سلمان کمرل نقل ہس ہانفرد شیخ حمید زوی پھلان کس د ملاحظہ لدا ستا نحو
 سرہ کبھیوست اولادہ کی تھی دا الحاد ادا سما عیلی فرقی عقاید زدہ کمرل اد و گرجیدی
 ددوی پہ اعتقاد اولمحد سو چہ شیخ حمید رحمتہ اللہم فات سونوی پر خای دفتر کبھیوست
 او دا الحاد تریج ی غورہ کمی او قرا مطہ ی راوتل شیخ رضی علیہ الرحمۃ چہ سو چہ سلمان د
 خیل ترور رضتہ ی داسی پارہ کی و سبیل ادوی ستون

پاس کی

دالحاد پلوردی تر پل	نکوہ دی زمرہ کورادہ
موز روئی پہ نہ پارنہ	تا پتور و تو رادہ
لرغون و لی گرد ہیدی	چہ دی گوبنی الی ادہ

سېغه گره دی اوس آره که
 لودی ستا پنا مه پیک سو
 لفر ندوی له کهبال
 زهر بر غاده تاله گره

چه پلرودی رن او ه
 که سر شو مو درناوه
 لودی نیسی په کاوه
 دور خلوی پد ساغاده

شیخ احمد لودی سی نقل کاچه لفر لودی سی د شیخ رضی رحمه الله علیه خبر کون د کا

دالحاد پتور تون سوم
 زما د بنده سی تورا کی
 له اسلام نه تر پلیم
 گره می سغه لرغونی دی
 د اسلام پر بسک به ظلم
 دلودی نوی سنتی پیم
 قرانی دین پر دایمی
 دای تورا تاسی درد هوی
 ه د بسغو دیناوی مغز ه

زه لرغون خو ملحه نسیم
 که ملحه بیم د دیندیم
 تورا نو شخه پد تر پلیم
 اوس هم گره پلر غوندم
 د تورا نو ته تیاریم
 د حمید له لوری کهبالیم
 زه گره په آره ایم
 زه من ستاسی پد تلدیم
 زه لودی میله شو زه ایم

غفر الله لما ضلین ورحمة الله علی الذین انقصوا بحبل الله المتین

ذکر مقبول را با شیخ عیسی شوانی رحمه الله علیه
 لغت اهدا کردی نویسنده سخن افغانی کبش پر پر دوسران دجهایک پادشاه
 ی و کبلی پر شیخ عیسی یقوم شوانی و او پد دالمردی سکونت کا او دشر شاه سوری
 پد و دان کی ژوندی و هسی وایی پر یشر شاه تد خلقو وویل پر عیسی شراب خوری
 کا شیر شاه خلق و گمارل پر دلا سوسی او د شیخ شراب و یمنی پر راغلل شیخ پچنیل
 کور ناسته زو صراج او پیاید ورتد پراته ده خوار می دپادشاه سرنی پر راغی وی ویل
 ای شیخ پدی پیالده کبش تر خوری شیخ ویل راسته هم ی و خوره سیری پر صراحی بیکه
 پر پیالده کی شیلدی راتوی سوسی دلا سی او دغه حقیقت ی پادشاه تد بیان کا
 بعزت الله کبلی دی پر شیخ عیسی رحمة الله علیه لوی ولی و او د خدای پتو جید کی بنه
 مشو ند په پنتو او فارسی او د بند وی ویله د پنتو یو شعری دادی

پچنیل کارگری پچنیل انکارگری
 تخو تادری په صفتو نو || کله بادزیم کله می خوارگری
 کله می نوزگری کله می نارگری

عیسی پیران دی پدی شیونف
 کله می یارگری کله اغیارگری

دیو دا

ذکر سلطان السلاطین سلطان بهلول لودی علیه الرحمة الله الولى
 په مخزن افغانی کنش نعت الله رحمة الله علیه سی کنلی دی چه ملک بهلول د ملک
 کالازی و په سنده وستان ی و سلطنت لوانه سکه کړه او د هغه ملک له لودی
 طایفی تخته و نیویری زمانی دی لودی تیر سلطنت هاپه ندر کنش ملک بهلول پ
 سر سنده د اسلامخان تروفات راهی استقلال و موند او تر جنگو په وروسته
 پر دبی خطبه اوسکه و د بله پانی پیت اولاهورا د پانی زوهارا و ناگوری
 د هکسان تر ضو و پوری و نیول او د سنده و انود را چه مانو سره ی سخت جنگونه کړه
 او اته دیرش کاله ی پر سنده وستان سلطنت وکام او دیر عادل و عالم پادشاه
 پکال ۸۹۴ هجری قمری د فات سولاه پر وای

بشت صد و نود و چهار رفت از عالم
 خدیو ملک ستان و جهان کشا بهلول

د سلطان بهلول علیه الرحمة و فات پد تبه د جلالی قصبه کی و او محمد رسول
 هلا تو ان هوتک پخیل بیاض کنس سی کنلی دی چه په سنده وستان د برسات پیموسم
 خلیل خان یانزی سی رباعی اشاره او د سلطان بهلول پادشاه
 په محمد کنسبی و و یله

رباعی

ضمی اوریحی ژاسی له پاس
کو یله بونخ کابلیتون له لاس
پد بغه لونی کو بر پچول ستا
دا هر سبا کاستا ز صوبه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه پیر داربای د لغو بره پجواب ی داربای سمهستی وویله
رباعی د سلطان بهلول

ملک بزغون کرم پد وکره راس
گوره اوریحی د داد له پاس
خولی د عدل پد درو روون دی
جهان بز یب سوی ز مال له لاس

ذرد خان علیین مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة

محمد رسول بزنگ پچیل بیاض سی کنبلی دی پیر خوشحال بیگ د شهباز خان
تله زوی و چیر پد ۲۲ لکه هجری پیداسوا او دا خان خوامرینی او غبتلی و
خوشحال بیگ شو کال پد بندهستان بندهی و او بیای له مغولو سره ویری جگری و کیری
او د اورنگزیب پادشاه سره ی ترمک د بنمنی و کیره او پد دغوتا و کبشی مر سو نقل
کا پد خوشحال خان بیگ د ختکو سرداری کر له او هم ویر زامن ی درلود
پد لؤل شاعران و او پچیلده خوشحال بیگ هم د غزلو دیوان لریند پد دده

رباعی

خضری اوریحی ژاوسدی له پاس
کولید بوخ کا سلیتون له لاس
پد بغه لونی کوهر پچزل ستا
داهر جبا کاستا ز مو بنه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه پیر داربای د لغو بده پجواب ی داربای سمهستی دو یله
رباعی د سلطان بهلول

ملک بزرغون کریم پد درکه راس
گوره اوریحی د داد له پاس
خول می د عدل پد درون دی
جهان بزیب موی ز مال له لاس

درد خان عظیم مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول بزرگ پچیل بیا ضیعی کنبلی دی پیر خوشحال بیگ د شهباز خان
تقلید زوی و چه پیر ۲۲۰ هجری پیداسوا و دوشان خواجه امینی او غبلی و
خوشحال بیگ شوکان پد هندوستان بندی و او بیای له مغولو سره دیری جگری و کیری
او د او ز نزیب پادشاه سره ی تر مرگ د بختی و کره او پد دعوت و گنجی مر سو نقل
کا پیر خوشحال خان بیگ د خلیکو سرداری کر له او هم دیر زامن ی درلود
پیر لؤل شاهان و او پچله خوشحال بیگ هم د غر لودیوان لریند پیر دده

غزلونه در سر بندوی او هله هله نزلیم چه شردایمی او فقایدیم دری نقل کا چه
 خوشحال بیگ دسوخلو چه بند کنبی دادهد در نته سبور کچوت بندی و پستانه ختمکان و لاس
 اوددی ای هغه بند یخانی را دیوست اوزنگ زیب نسو پخبر شو چه دی خیل وطن
 ته وار سیدی او هغه پادشاه سمری جنگونه و کیرل د خوشحال بیگ علی اکبری زومیری
 او هلمته ختمکان پراته دی پنجه کو خوشحال بیگ عالم او شاعر پیدا سو روایت کا
 چه خوشحال بیگ هر اید پر فقه کنبی پر پیتو را و ابر و له او دیر کتابون ی دکنل
 او چه کال ستله سحری وفات سو محمد رسول هوتک پنجهیل بیاض د خان علیین
 مکان داسی شوون کنبلی دی چه زه ی هم پدی کتاب نقل کا نم

غزل

چه خبر دی در اقلور باند و شتی
 دا صا یاری د هم گندی بز و شتی
 لله کبنت چه باران سره او بد شتی
 که چه پیوند رستی در هم زو و شتی
 که د زنی سبب ییاد ما پخولد شتی

پچاته کات می سترگی په خاتمه شتی
 ته خواوس لمانه و لاری سرور شتی
 چه دیدن د محبوب و کرمه تازه شتم
 کوره تارا باندی کومی کوهی و کوی
 چهار مان د هغه وقتیم دیم دینا

خیل یار جدایی بسی کاری	لکه روح چه له وجود پواته نشی
نخته بوزق مددیار اسره دکره	چه پنخیز کنی می یا تلمی بار اوده شی

د خوشحال سلام پوارو بنویارانو
گندی بیامی پلید و سره زره بندشی

وله ایضا

که مسجد کوهی کندیر	واپه یودی نشته غیر
یومی یا نوید پهره کوش	چه می دکر دزه سیر
بغده خای پسر گوزم	په تر نرسیدی طیر

خوشحال یودینی خوشحالی
ورند و ردی غیر و نرس
ومن ربا عیانه ربه الله

چه در صواب دی یا تر منده وی	یاری لوسه و سر منده وی
د بده دیر یودی پدنگه بلا ته	بتر تر دانه شکم بنده وی

وله ایضا

هونیار بجنید پدورمونوزیایه کا

ورمونذ وایم که شوک مخ سارته کا

محتاج دنور و نوزو نغریوشی

سوی چه خپله کتوه یانه کا

ذکر دزرغون خان جنت عکبان چه پد قوم نوزری و روایت کا

دوست محمد کاکر چه پخپل کتاب غرغنت نامه بنی کنبلی دی چه زرغون خان دنوزاد

نوزری و او پکال ۹۱۱ هجری مبارک و لاپ هرات ته اوله سفره خان بصره

و خراسان سفر و کا اود اوز بکو پچنگو کی زرغون شکاره بره بند مسرانه و غیرت

چه شیبانی خان سیستان ته ورسیده نوزرغون خان لده سره جنگونه و کیران

چه داون بکو بنکر هیرو ممال دوست محمد کاکر بسی نقل کا چه پد ۹۱۲ هجری

زه و له یام هرات ته پد لجران کنبلی می د ملا یوب شیمینی تخت دزرغون خان د

غز لو او شرو دیوان ولید چه اوراقی و پشمیر دری سوه هم دوست محمد کاکر

مدایت دی چه زرغون خان دیر ضعیف سواد پد ۹۲۱ هجری پد دیر اوت

کبش وفات سو دوست محمد کاکر پخپله غرغنت نامه کبش دالاندی دو مخ چه

شوی د ساقی نامی دی دده له دیوان د اشعار و نقل نوی

شعری ساقی نامد

مرور یاری می چنله کوه	ساقی پاژ پیله را کوه
اورمی هریدی او بو کوه	او بد تویی به لبو کوه
زلفی تاوی د سنبل کا	پسیمی سو غنچه گل کا
کهدین پاکستان کا	بلبلان شور و مخان کا
شراب پیروی میبانی شخه	زابد وزی صومع شخه
دی بهار کی کلپرست دی	هر سری پیوست دی
د غنچه لو تنداری دی	پراغونکس سری نندی دی
دج راغده بنکلی غلن شون	جهان قبول سور او زغون شو
یارانی کاندی طلب ه	سری قبول شور و شخب کا
بند موسم دیبانی دی	بهار وقت دیارانی دی
من شوندون سبارقاری	لوساقی پاژ بهاردی
تور و خاور و کس بد یونده	دینا پاد موب بخوند
بزم تود به پای پی کوه	پیمانده دند لرمی کوه

چه بودم سمد آزاد
 ساقی پاشه وقت دلدی
 وقت دمیود ویشودی
 بغه شوک اوس دپجوری
 مستان گری پیاغوبن
 لاس پلاس دی یارانی کا
 مجنون وصل له لیلادی
 نه سخن سندن بلیتون سته
 تر تا و لر ز حد راسه
 ماته بام در بل و نور لا
 اوسمی بل دزی پکمر کچه
 چه بل فر نوی الفت دی
 بقول اخلاص دی او صفادی
 له ز په کم غش او غل سی

نابنا د ز په می سیند بنا د
 پجوشش کی خم د ملدی
 دیالود و کیدو دی
 چه ی جام تشه شکر دی
 سستی کاندی پراغوبن
 یو په بل نانه و غزی کا
 د جمال په تما تا
 نه هجو نه حکر خون سته
 ساقی یو کچی پچلا سه
 چه یو تش سی دن نور را
 لهر چا هر شه ی نوز کچه
 توله صهر د محبت دی
 تیاره ور که سی زماوی
 جهان توله کل و ملی سی

ساقی ساهبر مطلوب دی
 دستا لور پیرزونی
 خوند بدنگارنگ دگلو
 ند به بزیم شپور تودی
 جام به تشرد آرزوسی
 نوساقی پانز بهاردی
 یاران ناست سزگی خلودی
 درهم راسد عنایت کره
 سرد ملو شخو دک بهام کره
 چه سو به بزیم سچی تودی
 دجهان ویر و غم بیرکا
 چه پد سخ کی موبلیتونی

نوبهار خلد سر غوب دی
 نوبهار بد به قد بندوی
 بی مستیو بی له ملو
 نه نقی خند سرودی
 درک بجهار او پیرزوسی
 بزیم تالده امید واردی
 ستاد جام پامید نوزدی
 بزیم تود د محبت کره
 دیارانوی انعام کره
 در نلاله نونوب و سرودی
 یو دم بند به عشرت تیرکا
 لجهان سبا یون دی

ذکر الله تعالی پر رحم نومرد دست محمد ماکر علیه الرحمه
 دبا برخان زوی و پیر د
 کاکر بابا در زیارت دپاره یکال ۹۱۲ هجری و لار برات قد او بیا پر راغی بدوب
 یکال ۹۲۹ هجری یو کتاب پشور لظم ز پر نوم ی دی غرغبت نامد د کتاب
 پر ما ولیه شیرین بیتونه پد شوی لری او د غرغبت بابا قدس الله سره اللریم
 حکایات دی او لر شیتو خلقوی روایات را صحیح کری دی دغد کتاب ز ما پلار
 پد توبه کنبی سیدلی و او ز حوبن کبول کنب موکو چنیو او ز شیو پد سبق دست
 دوست محمد علیه الرحمه پخچل کتاب کنبلی دی پر ز ما پلار بابا برخان هم یو کتاب پشور
 کنبلی و پر نوم ی و تذکره غرغبت هغه وقت پر بابا برخان وفات سواد
 زه پر کور نوم نو بخت کتاب ورک سوی داو چا ضایع کری زه پر راغلم
 د چیل پلار پد ماتم سی ویر جن نسوم نکه چه کتاب ورک و ماخو د بخت کتاب
 خبری ادریدلی او پد وارو وارو ویلی وی او هم می یوشه له بختو تخته پیاد وی
 نو ما پر خدای توکل و کا او بخت قصی او روایات می بیا پد شورویل خدای
 تعالی جل شانده دی ز ما پلار سعی مشکور کا
 سی وایی کینو کبی دی
 کتاب عنی الله عند پر ماله غرغبت نامی تخته دغد حکایت را نقل کری دی

حکایت له غزبت نامی

له نیکا نو روایت دی	هسی توله حکایت دی
نورمحمد کاکړ راوی دی	په ی فیض تل جاری دی
د نیکو نوله خولی وایي	په غزبت ی راته بناسی
په کاکړ نیکه زا هد و	لوی شخنتن لرتل عابد و
تل تر تل سې عبادت کا	پر دی یاری ریاضت کا
شپې ی رنوی په لمانځو وی	په ژړا و په نادو وی
ندی خوب ندی خوراک و	عبادت ی ژوند و زواک و
په بد کسینوت په لمانځه	یا بد کسینوت په ستا نده
ورځ ی توله په قعد و ه	شپه ی هم یوه سجد و ه
توی سیر دلاوت کا	په یوه گولدی قوت کا
عزق بد تل په ذکر الله و	هر سبا او هر بگیا و
یو د شپه دی عبادت کا	پر گناه ی ندامت کا

په شپو شپوی و دینستر
 پر غر غنبت نبی بنهانه
 تا خوښ پیر نیلجو په
 ماسوا کښ دی قراری
 د شینن عبادت کړنه
 شپي او درجي د پکوری
 و اېم سا دعاړی قرض دی
 تر ټولو کلو لمانځل
 په جهاد بدی پور کاکا
 بیا خدمت و خلق اهدی
 شان خبر کړه بند دینید
 د لوی خدای د دین قاصد شه
 د خدمت ی پېچان پور کړه

منځگي پتې سړی له خوښه
 هې خوبی ولید گرانده
 وای ای کاکړه و په
 سا قدم زما پر ساری
 شپه و روح دده لمانځنه
 وی پاته تا نوردی
 د جهاد کړه پر تافرض دی
 یوه روح جهاد افضل
 شوب پر تل لمنځ ور وږه کا
 طری شرف د دین همدا دی
 تا پاته دواړه د نید
 توره و اخلاجه مجاهد شه
 د خدای نور پر جهان خورا کړه

خان دظالم معصیتی

دغز ابر خوا نومر سو

دغز اعشی تیره کورل

دسلطان عیاش لملو سو

دسلطان مل شو پملون

دغازیانو پتول شمیر سو

دبنج پخاور و دهرات سو

چه دلپشهر عبادت سی

چه دلخوبه و پین کاکر سو

دغه خولی آراستد کورل

دهرات خواته پرتو تلو سو

دیکره هوری جهادون

دخه هوری شردینا تیر سو

چه ی هلقه هم دفات سو

میره هسی ژوندون کاندی

مری دضای پیرضا باندی

ذکر د محبوب سبحان عبدالرحمان علیه الرحمة محمد رسول هوتک علیه الرحمه

مخبر بیاض کینن هسی کنبلی دی چه عبدالرحمان بابا پیر قوم جهمنده او پد پینوری

ژوندون کا پلاسری عبدالسار نومیدی او پد بهادر کلی دی دیره وه عبدالرحمان

بابا پد ۱۰۴۲ هجری پیداسو اولد ملا محمد یوسف یوسفی شوی دوست

وکام اولدغه شخصی فقه او تصوف زده کمال او بیا دلدار کلمات ته همتی هم
 سبقونه و لوستل او سب عالم سو پد سو ایسی دینا پر مینوله او اکثر به پد غور و زبیدی
 او کلمه به دلدار دهنده نشان پر خوا او د خدا ای عبادت بدی کا د دنیا پد کاروبه نه
 مشغول کیدی عبد الرحمن بابا یو عالم ربانی او عابد سری و او دیر شروهندی د خدا ای تقان
 جل جلاله پد محبت کیند و دین او پد پستو کیند پد رحمان بابا مشهور سو پد ۱۱۱۸ هجری
 وفات سو خلقی تراوس د پینور پد هدیر کیند زیارتونده کا او دده شروهندی لولمی
 درحمان بابا د بیتو او غزلو دیوان ستمه او دیر دیر پیدای کیندی سی و ایسی فقیر محمد
 هوتک غفر الله ذنوبه پد ظل الله پادشاه جهان شاه حسین کاتبان دانستول او
 له پینوری د عبد الرحمن بابا علیه الرحمه دیوان نقلوندر او پرل او یقیندار
 کیند علما اوز یاد و کینل او اوس دیردی فقره او د خدا ای دوستان د عبد الرحمن بابا
 شروهندی دیر لولی او فریبی او عام خلق فالونده پر گوری حتی پد پنجمنی هم دا
 کتاب دیر و ایسی او خدا ای تعالی دده پد دنیا کیندی سی برکت ایسی دی پد دیر خور من
 زیره داروپه کا او بر غریب او محتاج مستحق کا زما پلار سی نقل کا چه پد
 قند بار کیندی در انضی لرگین خان جور دستم تر محمد تیری وکا او خلق د خدا ای پستی

چذاب سول چه پیرگ خوش سول نودوی پد کو کران کین مغفور ریحانی برگزیده صدانی
 حاجی میرخان هوتک بنالم خیل تد و لاسر اوله بخدی چاره دکار طلب کرل اولتولو
 ادیل بر دول چه دی و ایی بغمی کری بخد مغفور یوه ورج شتر ما بنامد لوزو پیتنو
 خانانواد مشرانوسه مصلحت وکا اوسه ی ترون دکا چه ظالمان مره کری او خانانده
 لجز و ظلم و زغوسری پد پای کین حاجی میرخان علید الرحمد وویل راسی چه عبد
 الرحمان
 با بقدر سربهم و پو بنتو چه دده دیوانی خلاص کاسی شعوند و بیت
 زد مکتوب غندی پد پتد خوله گویا سیم | خا خوشی خا تیری کاتر غوغا خا
 کینت و عشق پد توده ز غلطان چری | سمندر بوید چه زلیت کاپهور خا
 دغد میتوندی و لاسر بغد مغفور حاجی اولس تده وویل چه دظالمانو کار تمام دی
 ما اوس دستی خا خوشی به شتر دده لکوله به پد پتد خوله داکو بنین کرد چه ظالمان
 رکی چه مناسب وقت راسی نوبدزه پرتاسی بیغ و کیم بخد وقت باید قول تیار یو
 و ظالمان له وطن و با سو نقل کاپه یوه میاشتت و روسته صفت مکان حاجی میرخان
 داولس میان او خانان راد بلل او پد ما بخدی جبرگد و کمر له اولتولو بقرآن قسم
 دکا چه دگر کین خان ظالم له جور خانانده خلاص کری پردی وقت بیا حاجی

میرخان مغفور لدرسان بابا شجوه دابیتوند ولوستل بیت

ضای و ماوند سبکا و کی سغد مغر	به آسمان یحیی پت گری پسیاب و
نچیل صیب راباندی پرانت هموریا	به رقیب رات تیری پزنجیر و
به عدوت کسند خول نشسته دلور سیا	پوهال ی منت بار اوس رحمان

نقل کا به دندای به قدرت دغدورخ پر آسمان اویرج هم و له به حاجی میر مرحوم
 دابیت ولوست سغد گری لمر سبکاره سو اویرج ی لدرخ بستد سوه دلقو هم دغه
 یوا لاهی مدد گانند اویا لوزجت مکان حاجی میرخان خاتونه وویل دادی د
 خدای تعالی مهربان لطف بهم ز موب ملگری دی اوس نوه وقت دی به توری ندیکو
 وکان بد او خانون لردنجهن درغورو سغد وچه به ۲۹ دذیقعد الحرام ۱۱۹
 بجوی اوس بقول سول اود جنت مکان حاجی میر به مردید قند بار ورنشوتل
 دبنجان ی بقول مبه کمرل اوس به نوزکات الحروف غفر الله لونه د عبد الرحمن
 بابا شحور و رانقل کا

غزل

له رواج لدر سوم بیرون چاکرم	زه داهی دیوانه دجهنون چاکرم
-----------------------------	-----------------------------

بیوی دخیل نگاه پدافسون چاکرم	پوسیم چه داجاری پیا توک ها
دوب هید مندی چاک و چون چاکرم	دومی سترگی کوم باند لومد غمزد
پدفتو روستو مقنون باکریم	نهن توفیق خودفتور اترنج ندو

رحمان بیچ لچیلده کانه خبر نوم
 چه دایسی نندزبون او محزون چاکرم

ذکر د شیخ الصالح محمد صالح . حمزه اهد سعید . بسی دایسی کاتب ددی کتاب محمد چه
 ملا الدیار اللوزی پد تحفه صالح کبیر کبلی دی چه شیخ محمد صالح یقوم اللوزی و چه
 جلد کبیر او سیدی او عابد او عالم و چه وقت کی پید سیس تیراوه او دملق اند
 ارشادی کا نقل دی چه شاد بیگ خان دقند بار صوبه باد شیخ محمد صالح دغوبنت
 چه کابل ته و لا سیسی او بقده دلقوته فیض و زکری او پد تدریس دعلوم طالبانوته بد آت
 و ما شیخ محمد صالح ورتد کبیر چه مالک طبع دمنزت شته او پد نیایستی تک لغوای م
 زما دایسی مقصد دی چه دنیاماته راسی ند چه زه و لا یسم دنیایسی کد زما عزت
 عزای ما پیرین ده او پد نیایسی می مد مسافر کوه چه دغخطار سید ی
 شاه بیگ خان و ویل زما بهم سا عزت مقصود و ندی غزنی سی وایسی محمد

به طلاله یار د فضل شیخ پناهند و کینس کتاب به تحفه صالحی نومه و سپهز کتاب کینس
د فضل شیخ علیه الرحمه احوال او خبری و کینس اودد و اشعار ی کینس ضبط کرل به له سخن

تخت داغزل دی به شاه بیگ تدی کینس

غزل لیسخ محمد صالح

<p>بپه وده منت بولی دوز چا ورم موبان ز د پکو و ستلم سپه او رم زه د عشق پیا زار بار د شق سود او رم خزانس که ددی گل جهان پش او رم عاقبت خاورو تدم بند عمل پش او رم</p>	<p>دیلی دیننی فیض هر سبا ورم به اشای د شپنی نا قاپه پلاس کینس پر دنیا له تجارت تروک د دنیا کی دیلی لیدل درب پد به بانگی کر پر تخت می دیلمان سپه کری گوی</p>
--	---

بیلد عشق کو شحالی پر ما صرام
زه صالح که پد نوله خو منی پزوه تر او رم

غزل اوله ایضا رحمه الله

<p>روغ بدنی پدارو د سخن لیا داد زوه دارو جوړ نکره حکمانو</p>	<p>په پزوه ی غشی خرنسی د پشمانو پد لورن لرخته خلاص پزوه زخواروی</p>
---	--

کار سازی کا دوزخ انور نیکو را نو	مگر بعد پر حبیب دی ہم طبیب دی
نہ دیل در و گوہر دنا صحنو	بیخ اثر ابادی نکاند عالمہ
زرہی و ہی پد مشکلو خوبریانو	اصیبت زیره غوری رو نشت کونول

کہ صالح خندی دزد پوینو پای

نزد دولت پر دنیا شتہ لابلانو

ذکر و مقبول ربانی علی سرور قدس سرہ الولی بہ تحفہ صالح ابنی سی راوری
 بہ شیخ علی صدر شاہ ہوشیل لوی و پیر دیندستان پیمان کی دیرہ او خواندہ و ذکر اما تو
 او خوارقو چہ طلقہ بہ بر کلد شی لیدل بہ مخزن اصحانی بسن ہم نعت اللہ ہی و ای
 چہ شیخ لوی لوی کرامات بکارہ کرل او خلق پید و گرد ہیدل بہ تحفہ صالح کی راوری
 چہ شیخ بخیلو میر انوند ہایت کا او عظونہ او دسوالو ابو نہ ہی ویل او دلقو
 مشکلات بہی حل کول یو ہ روہ سوال شی و سوچہ پس تراہر لحظہ مرگی رجعتی است
 مصطفی فرمود دنیا ساعتی است کہ مقصد لری زہو بہ مرگ و رجعت کلدہ ایم او
 مستمردی او کہ دامرگ و رجعت دایم او مستمردی او تو بدیہات جد امامت
 مستمردی او دتا سنیانو عقیدہ بسی ہنغہ عار من ربانی سی جواب در کا

چه ذات ماسرادی لبد بند ذات دانسا ثابت دی او بون متخلل دی سستی وایی
 اَنْتَ اَنْتَ لَا بَدَلَتِكَ فَاِنْ بَدَلْتُكَ فِي الْعَقْلِ وَ لَيْسَ عِنْدَكَ مِنْهُ خَيْرَاتٌ وَ رَاوِنْدَه ان شیا
 دغد مرگ در صحت بدنی دی ند ذاتی او بر کله چه تخلل و عوند سابقه ذرا تو نوی پرنخای دیرزی
 لاصقه ذرات او بهر غنچه تجدد دی چه در دنیا عدم تحقق تا بقوی او بهر چه مصطفی علیه السلام
 و دلیل الدنیا ساعده اشیا کوی بهر تحفه صانع کهن دعا رف را بنی علی سر د و لودی اشیا -
 دی چه داغزل صنی را انظم

غزل لعارف الربانی

<p> دحق نور وینم پسترتو دایاز کی دیدی نشی عر خدای می سبب ساز کی ناگهان چه می دلبر پوت آواز کی هم بدغم کده دلبر غنبت پهنان کی پر غماز دباری کانی غم ساز کی چه تن ناست وی خالوت کی سره زار کی </p>	<p> محبت پایدمی نوش که پچاز کی درست وطن رانه در یاب شو بی دیدن که زه مرشم هم لور کم سر پوز در می سر غوغ در قیب پتیره تیغ سی زه دیار جدا ماناست و یولد بلبله گران بلیتون بد و سغومینو ویند </p>
---	---

ای سرور مخازان شوه بی حساب
 پاک الله در صورت تشبی مخز پیا ز کی

دو بجه خزانده پد بیان د پغوشاعرانو چه زعوب محاصرین دی غفر الله لیه
 ذکر و انشای بزم ران ملا بان توخی ملا بان توخی پد انوکهن اوسی او پد
 اصناف د اشعار د کهن استاد دی غزل اور باغی وایی او د شاعرانو انبار دی اوز ما
 چه محمد هوتکیم همرا دی هله چه قند بارته اسی ز موبد مجلس پیو دی او یاران دده
 له لطافت و طبع ممنون ملا بان مادی د سلو موسیقی او پد فقه شریف کهن تیاری
 هله منطق و حکمت لوی او خپلو شاگردانو ته دی درس ورکوی د مخ پد ابتدا د کوانی
 تلمی و او پهنه دستان ی له استادانو است کمری لطیفه

هله له هلات ملا بان راغی او یقند بار سنی ز ما میلده سو د سقی ما چرک حلال کا
 او طعام ی تیار چه دسترخوان راغی ملا بان سبی شعر و واید
 شعر

پر لودون دی کزندی	د باز برضه یو چیچی دی
د باز بنم روی د غرقشو	اوسا می بسن با سنیکی وری دی

ما تر خد سین دی بزم لال او د میلده یلمستاده می پوخ کا دا بولد

دده د بلو شنه دده

راسد پر شرف راسد لیلی تومی نزدی سدل دل
 راسد پر شرف راسد لیلی ولی لما کری بلیتون
 کہ ہر شوقیہ تبتم نہ پیر بردی می ستاد عشق شوان
 راسد پر شرف راسد لیلی چہ دپرزہ کم ملہم
 حساب کتاب بجا رہی وارہ کاتامینی برہم
 راسد پر شرف راسد لیلی چہ دپرزہ کم پوری
 لیل بہ ستاد جمع کوم اندینینی تکم نوری
 راسد پر شرف راسد لیلی چہ سرہ و کرو خوالد

پیدر زخی چہ می ونہ بختی پچو بزہ مگو
 داستا لغتہ زری کی دی پرودینو کلوون
 زہ نختا میروم اغاز پد لیردند پلس
 داستا پر عشق کی می تر شا کا دینا وارہ غم
 لارور تہ نشتہ چہ دکنینوم درو پکو کل
 کجل درو انختا دوارہ سترکی بزہ دم تری
 پکار می ندی تابہ حج دجفت زیری گل
 | پرتا میں یم بی آتای نشتہ شیخ اندہ سبتہ

زہ دغرو باز دم تا بندی کر صد نفس کی پر شد

یو وار می خلاص کد چہ بیازدہ کرم دوزر خیرول

ذکر د افضل المدایرین ظل اللہ فی العالمین شا حسین لا زال ظلال سد طنتہ من مفا
 المسلمین پادشاہ حججا ظل اللہ شا حسین بنالم فیل موتا دد مغفور جنت سان نوی
 میرخان نوی د پچہ اوس پچو اسی کنس پادشاہی ہ اوپشاہ ندی پیوری آاسم
 پادشاہ عالم نپاہ پد ۲۳ د بیح اول پد ۳۱ اللہ بجا پیر ری کنس د کلات

پیداسو بخدمت حاجی میرخان دبیت اللداد صفا سفر و کا پادشاه نقل الله کوچنی و
 اوله اعلم علما طایار محمد هوتک نخوی درس ولست او تر دو سو طو پودی دعوی
 دفعه اول تفسیر او منطق او دیوانت کتب ولست او پد قند بار کی له پلاری مصال
 د امور زده کرله او پد حبت مکان حاجی میرخان پد ۲۸ ذیحجه الحرام سنه ۱۱۲۴
 بهیوی یقند بار کنس وفات سو پادشاه ظل الله نورس مکن و او دخیل مشرور شاه محمود
 خان سره و میر عبدالغزیز پد حاجی میرخان دوره و پیله مرگه دوره پقند بار کنس
 مشر سو خود اوس رعایتی کم کا ثوبه سنه ۱۱۲۶ بهیوی دشی دنا رخ له قمر له
 بام خطا سو او را ولوید مر سو دخیل عم تر مرگه و روستد میر محمود یقند بار کنس
 پادشاه سو او دستان او کرمان پر خوی بنکره کا پد سنه ۱۱۳۵ بهیوی پد
 اصهبان دضبط دپاره دلا پقند بار کنس خیل دور پادشاه ظل الله شاه حسین پادشاه
 کا او دقند بار او فراه پادشاهی ترغزنی شاه حسین تدور کرله او دلو علی سلطان خواد
 خانانو او مشرانو شاه حسین پخپله پادشاهی دماند او خطبه او سکده ی پناه مبارک
 جاری سو شاه حسین ادا م الله دولته دلا و او متهور پادشاه دی درعایا
 پد ادرسی او د دادخواهانو فریاد اوری دظالمانو لاس کو گاه دی ادرعیت آرام دی

د پادشاه عالم پناه دربار کیش تل علما او صاحبان لار لری افضل العلماء طایر محمد هوتک
 چه د پادشاه استاد دی لوی عالم دی په فقه کبلی کتاب مسایل ارکان فقه کبلی
 دی بل لوی عالم دی عصر چه د پادشاه ظل الله تر ظل لاندی شونډ کا د قز باساج
 امام ملا محمد یونس تونجی دی چه د ملا محمد اکبر فرزند دی او د علوم تاریخ کا او کتاب
 جامع فرایضی کبلی دی په پستو اوبل عالم جامع الکمال ملا زغفران ترکی دی چه
 مدار المہام او صدرا لافاضل دی او د پادشاه ظل الله کین لاس دی او د محمد چه د
 پادشاه زوی دی استاد هم دی ملا زغفران چکمت اور یاضی او طب کبلی استاد د
 او طه متد زغفرانی چکمت او طب کبلی ده د کتاب ہم لیدی دی او مطالعه کره
 پادشاه ظل الله شاه حسین پنجب کبلی مری دی او په نیولود محالکو کبلی گرنی د
 غلجی طرایف تر غزنی پوری دده پادشاه سخی او چه ابدالیو کی تر ستیانده او برات
 حکم کا په ۳۸۰ هجری شاه حسین بنبروکا او د بهادر خان په سالاری
 د شال او بوب ولایت فتح کا او پد کال ۳۹۰ هجری پادشاه ظل الله تر
 دیره جات فتح کرل او تر کرملی ضبط کرل اوس پر دغو قولو فکرو دده سکله
 دده او حکم ی ساری پادشاه عالم پناه پدارگ کبلی د قز باساج قصر چه تاریخ با

بلند پند و اندیشه در بارگاه پلنگ خانم کنن او به مجلس کیمی علی باج گیری ادشوار و فضلا
 لوتوی زنده محمد هوتک کاتب ددی کتاب هم پدی مجلس کی سیم او پادشاه ظل الله اشعار
 ادبیات بیخام کاتب هم ادکتاب ددیوان ی مرتب سوی دی کله پر پستو اشعار و ای
 ادکله فارسی نثری نثر هم میل کا ادکتاب ددیوان استاد العلماء ایام محمدی قرات کا
 پر سهو و سقیم نئی زایل کا او پادشاه پد اشعار کنن بر سهو لیده شی ادعلای بقول
 پد بزرغت او دعاست قایل دی ادصاح ته مایل هسی دای محمد کاتب ددی کتاب
 بر یوه دسخ دپا شاد ظل الله پد قهر کنن مجلس او فضلا ادعلماء راه قول ناگا .

احوال و سوچه تا صدر راغلی دی او پیغام ی لدگیری نئی راوری ملازعنوان
 دبانندی و لوب یوگری پس بریند مجلس ته راغی ادزیری دفعه دشال ادوب ی
 وکا اودا بنو ز می عرض کرل بیت

صیغین پادشاه دمحنت تداره کوری دازیری ی راوری دی حضور ته	چری فتح پد بکرو بروب و شال کا فوز عرفان انعام پر سرز عرفانی شال کا
--	---

شاه عالم پناه نثر ز عرفانی شال در کا او پد دغد مجلس ی لولو حاضر نیوند شاوند
 شیدال او پادشاه پد انعام بر بلند سول هسی دای محمد کاتب ددی کتاب چر

و هم تیرش او میدان محمد یونس بد پیسور کنی علمونه او تا بوند و توسل او بد بخت وقت چه
 عبد الرحمان بابا شوندی و د بخت شاد سو او و شورا دیوانی جور کا چه دیر منزل
 لری و بختیز کنی معروف سو محمد یونس مهبان دوست او کریم سمری دی سافزینی
 بختیز کنی پر دیره اوسمی او کد شوک عالم او شاعر دده کرده وری دیر قدری کا
 او بد عزت داری او میدد نوازی کنی جنت کا رحمت هوتان حکایت کا چه محمد
 یونس بچلید دیر کنی دیر باقریم او بره وری مانه دیان چه یوده ن شید لاداره
 بیرونه به جدیود چاسته ی زما عزت و کا او بره وری بی اشعار برار رانده
 ییل دغه دوه منزل رحمت دده لیدیوان مانه راو پرل چه بدی کا به کنی ی
 بت ه نام کنی تعالی د محمد یونس خان شوندی او مغزوری

غزل

کله بیا موند شیرین وصل دیر چا
 پددا حسن بلیده شمس و قمر چا
 راکا وه به دد لهر دور خبر چا
 دو باره بد یاد اول شکو غیر چا

زود اندو پیمینه بانندی سر چا
 بدنا بتی ساله صفت روزی نوی
 لند پدمی خیل مهر رهبر نوی
 بد استاد زلف نوی تر شام شوی

په آسان داسې يا سونو دلمتر چا	په وصال پسې غونا بستر کو دوری
خو جده لده تجنون نشی دهر چا	با بسته یی بد شو می پکورین
چر نونشلی د وصال شیده وشر چا	بجای بی صحت در شرح لده کنه برکا

و لرم تدی کا و سپاره یونس
مقصود د جده دی مینه فی بد منر چا

نزل و له ایها اطلاق الله حکم ه

چدی نور د ستر نوی دغه کوردی	شیرین یار خا دوا بستر کو تودی
په بغه د جده ای پوزی پور	پدینا کهن چر بنیاد اشنای ه
لیوی عاشق ویزار لده پور ووردی	و او بیله عاشقی لهر سره
ستا د حسن خبر ملی لور پلور دی	لده بیدر شانه زبانه د کوم دی
خوار عاشق تر درانه بار مانده نسو دی	د محنت خوری د دروندو بازی کینو
مغه شک چر ستا متن پیر برقی پور دی	بادی بجم د غم و کردنه نرسیدر
مغه زه لده مرده نوس کوردی	چر د عشق شرغی نوی پو گل کهن

زه یونس چر ستا پمینه کهن رسوا شوم

اوس په بیارته جا و اترانه پیچوردی

مہیائے باہم یونس

تو چونکہ بی حکم استیاری
 دیونس حکمی اسم پر حرام شد
 و کرد کرد خرد از بر محمد گل سعود
 ہی روایت کا رحمت ہوتا ہے پر دوران
 دستور پینور محمد کرم سعود زوی محمد
 و د ویدل سو پر پور شاہ و او بر
 حدی بی بی اود یوہ بدند و دد فحی رحمت
 تر بور رانقل کا چہ وندی تاج
 بدند

اور باہمی بل شو
 اور باہمی بل شو
 سوی پر اور تید
 اور باہمی بل شو
 ویت دی پاور کرد
 اور باہمی بل شو
 تا تہ نقل تراہی
 اور باہمی بلا شہ

چہی جان پدیند شپہر بنی رند بل شو
 پورہ نووی علم لاند بل شو
 بنظمی بل لماند سرہ نو انور
 ویتند سوراب کمن وک مرضی بل شو
 ربی بی بنایت در پوری اور کی بندہ ان سکور
 و اسپتندی تا پور و بین غل شو
 شد خدا ان پارہ عزراہہ مؤد گل تراہی
 تا تا پو او بلا استی اللہ بل شو

ذکر شرف از زمان عبدالقادر خان تکیه
 چه در حوض کمان نامه نهله بوی ای نواب محمد اهدیه
 هسی روایت کا چه در حوض شهابیه تکیه ترمیم هسی عبدالقادر خان پد ۱۱۳۳ هجری کابل کی
 لیدل شوی و چه در حوض قوم نجرالکابل تدر اعلی اودا روانه تیرید لو خبری ی و بنگین
 پر خا کولی و ایی چه عبدالقادر خان شنبلی اوگرندی خان و دشتکوخانان کی تابع و او دود
 تدر پد ۱۱۶۸ هجری ۲۳ دجادی التاشی واقع شوی و اوس چه دغد کتاب کوم ماته
 نه و شیکاره چه داخان به وفات شوی وی که نه نه هسی کهنم چه وفات سوی بوی نغد چه
 اوس ی چا درونمانه خبر نری راکری که به مروی خدای دی و نجیبی هسی و ایی پد
 عبدالقادر خان پد بندستان کهنیم عروند تیر کره اولهته پد نقشبندی طریقت کهنیم
 سو متعبه ار پارا سمری و چغانی او مشه توب کهنی انصاف کا اولخدای بی ترس کا
 عبدالقادر خان دشر دیوان لری اود یوسف اوزلینا فصدی پد ۱۱۱۲ هجری نظم
 لصفون نامدی هم پد پیتو و کنبله او دیشخ مصلح الدین سعدی کتانی پد پشاور او او
 پد ۱۱۱۵ هجری یوبل کتاب نظم کا چه نوم ی دی حدیقہ ترک دغد کتاب ما پد ۱۱۳۳ هجری
 سجری که صدر الزمان بهادر خان وید چه د مؤلف پد نسخ و سبها در خان داست
 هسی روایت کا چه پد ویره ما دغد کتاب و موند چه دیو تکیه چنبط کهنی و نقل کا
 چه عبدالقادر خان لطر لقیقت نقشبندی کهنی خلیفه هم اود پیر خلافت ی کا او هر

شادی کا شیخ رحمانی سعدی لاجپوری پخلافت تاملی و د عبد القادر خان شروند دیر

دی فواب محمد انوار دده سلی غزلوند لکامل راوپل ادس زه دلند له حد یقند ننگ شخ دده

غزل

یو شتر شتونند نغن کا ندنم

پکین غم دخیل اشناوی تل تل

تری محروم شوه په شوکانی میل

شمع تاچه دخیل سوز قصه دین

دالنه پری معشوقی و لگول

کدی مخ په پلو پسته و مالیدل

شمع اور په تنزی بل کر گرزیدل

دیرغ نوز غونډ لیری شوله دل

شبنم وصل دکل بیا موند خاوش شو

بند په ژبه د قلم شوه په مجلس کبش

کاشقیشخ د زبرد مشق بسوز

د فانوس په پرده شراغ غله پتیزی

پکاتم پروانده پوری خان وسو

درستد شپه د پیارو عبد القادر که

تدی غنډ په پالنگ بازی شمل

غزل وله ایضا

همیشه ی غم کوه د پر یو تلو

فاصله د دیو سترگو د تلو

د بخو مخزن ندی د کتلو

شده خورش د پادشاهی پتخت نخلو

په می اوس کری پینخلو حوروی روی

په پیشه ی همیشه دل آزاری وی

خدا

خداوندی چه زردوز جامو کبر	چه غنای بی اهنق داسیبار
داخله سوره تانت نالنهانی دی	چه بیخ کوی غلامیزی

بغزه زین عباتا در چه مردوی

پکوکل دندندی داسا تلو

ومن رابعیا تلو

وقت دختران و وی لیدل	پوشو بلبله چه شره پدرا
----------------------	------------------------

نوازی خستدوی ویی نرای	چه بی گلونو و پائیدل
-----------------------	----------------------

ذکر دصدا اکابر دوران بهادرخان اداام الله بگانه پدی دوران بقندا
 مشهوردی پد بهادری او تور یا لیوانی موعوت دپاشه ظل الله بان و او دبلروسا
 دشال او بوب کلاوی فتح تا او دیری صبط کا دبری سندی سرخواته چه
 کا به خای اخی او بری یازازل پد برضدی بقند برکسی نوال خلق پیر
 او محتاجان او فقرای پدم او سخاوت ماره دی وجود لاسی زر بخش دی
 هر کله دغریا نو دستگیری کا پادشاه عالم پنا د شاد حسین پد تظا با کا او
 عوامی پد امیر الامرایا دکا خان عالیجهان پد علوم کتب عالم دی او پد اشا
 بی نظیر مشوا اولما پلاس دکریم پالی او بیچکله دی مجلس لای لایفو خانی نوی

عجله نبی پدوران طاق وی او پیا بندند پد علماء تد حاتم دی جده لسونه راسی علماء او
 شوا سیله تا او دوی تد بندنی وة خالق تعالی دد اگریم دوران او ایتم زمان تر زیره
 زردی و ساتی آمین یارب العالمین بسی وایی کاتب الحروف محمد هوتک شفا اهد ذنوبه
 و مسترعیو به پر خان عالی مکان دوی کتاب دپاره لعلیله اشعار و فنی مانتد نوه بدله راره پد نقدی
 شت کوم پر کتاب لده ذکر خیر ددی حاتم زمان خالی نوی او هر شوق چری و لولی دعا و

و کا خند بدله داد

بدله

بیلتون د زوردی تر لیموی سههار ستم شاشی
 د امرن یا قوت می پلیمن کنس تا پیغم شاشی
 گوره لیلی باران داو بنوستا پد پیچم شاشی
 راغله لیلی پد شینگی خال شاشی پد گلو کوی
 سهار چه وزی سیل کا بزغ پد بلبلو کوی
 ملالی سترگی ی کا تد پد ویر تر نو کوی
 دژوبل دریه وینی پد هرگری هر دم شاشی
 سبکی بخلی د باغ پلور میخدا شاشی مدکوه
 و ربیت سوی زره می دی سین پوری شدا مکوه

لکه ششم شاشی
 پد عنم الهم شاشی
 شغلده پر چیم شاشی
 پد سرو مشکلو کوی
 گل پد اور بلو کوی
 زیب پد کجبلو کوی
 لکه ششم شاشی
 عاشق رسوا مکوه
 راشد جفا مکوه

نورظلم بیا مدکوه غم اولم خاشی	زهیم پتنگ تیری دیوه ما جلبلا مدکوه ییم تالده عشقه لیوننی پر ماما تم خاشی
----------------------------------	---

ذکر د شاعر صلیق ملا محمد هدیقا یو پلزی | پد ارغسان کی اوسی دیار محمد یو پلزی
 نوی دی اودوی زمانی طوان شاعر دی پد عمر درویشیت کلن دی صرت ونحو ی
 پر ملا محمد نوز بریتنج ویلی دی پد فقه او منطق هم یو هیبری کله پد قضا تدراسی
 کاتب الحروفی وینی او مجلس در سره کا عشقی طوان دی او زره می لده لاسه ایستلی بخل
 محبوب پس ژاپی زاری کا گریانی کا در دهن زره لری او سترگی داو بکو دک کی لری
 مینی سی پد اوسوی دی پر کوره کلکی ورک وی سوزناکی بدنی لولی او کله پد دوندنا
 پد دل کلبینی مجلس ژری او مخمجن زره ند چیلو ناره غلبو سوخی زماند دده
 پر کوانی افسوسند کا او عشقی صحنون تدر سیدی دی بالبد اهد اشعار وایی او
 دزره درد پد سوده کوی یوه ورخ دکاتب الحروفت پلور کین و او مای د حال یوسند
 کوله دزره پخواله کینوت ژری لری او دابد لده ی بالبد اهد و وید

بدله

لکه لیلیل پد بیلد گلد بل ارمان نلری پد ژر کا ندم بیلد یاره بل مطلب نلرم	هسی بی یاره بلد بیلد عاشقان نلد پد هسی سور سید پوینو بل سبب نلرم
--	---

بن یار نوزده نقوار مد نوز مطلب نرسم
 تر تا چه مکان قربا نومدای نیاز خند یار
 لستر گو او بنی تو یومدای نیاز خند یار
 که تندی و ترش کد پر پردی اختیار نوتازه دی
 زده در اغلی دی میلده سابقا راه دی

چه تو ک من سسی بی له یار بل ارمان نری
 تندی نغوند کلو مدای نیاز خند یار
 زده می بی تا بد یوساعت دمد او توان نری
 غم د پیداندی بلچا راه خاص ماره دی
 دزه لکور شخه تنگ بد شیخ شیخ شان نری

ذکر درگزیده سبحانی ملا پیر محمد میاجی
 ملا پیر محمد هوتک د ملا سرور محفوظ
 زوی دی چه ملا سرور له میا فقیر الله صاحب شخه استفاضه کرده او ملا پیر محمد لعلچند
 پلار حنیض و موند دعلین مکان میاجی میرخان سر بیچگو بنس ملری و پیر شاه ظل الله
 و در شاه محمود ادام الله و لستهم اصفهان تدولاب ملا پیر محمد هم ی هلمند و غونبیت
 اوله انفاس میهونی استفاده کا او خلق دضای شریعت او دامام اعظم صاحب
 مذہب تدرا بولی نقل کا چه پید اصفهان کبنی میاجی صاحب لدرو انفسوسه سابق کا
 او پیر دلا یلو علی دوی ملاست کا لکه چه علماء روم چه پیر اصفهان کبنی دی هم
 ملا پیر محمد صاحب عزت کا او پیر افغان ی لقب کا میاجی صاحب یعلم اخلاق
 کبنی یو کتاب کبلی دی چه افضل الطریق ی نوم دی او بی هفت کتاب د عقاید و او
 الصلاقیان کا پول کتاب هم لرند چه القرائض فی رد الروافضی نوم دی پد

افغانی طریق کنی و احکایت کنبلی دی چه زه ی له سغ کتاب و لغت قبت کا ندم چه پدی
 کتاب کنبی یادگاروی حکایت

شیخ متی چه خلیلی و
 یوه دوع رو ا پر لار و
 کرده ذکر د غفار
 پردی لاروی تی پوی گمتی
 دیری شتی راغی رویدار
 یو دجان به آبیاری کله
 ده بدلید پتوره شپه
 لرا صد به بیزار و
 یوه شپه را تیر لمار سو
 ای دضای لایه انچه کری
 ته باداری دو لیا نو
 ستا و د خاری مر زدی
 پشوپوشوی تر بیخواب

دی لآره لوی ولی و
 لوی شبتن پداستغفاد
 یوشید نو اوزگاس
 لاری محکی وی پر پتی
 پوی صافه کپد لار
 شپه پد شپه بی نواری کله
 شیخ متی پد زیار اخند
 یو له شپه به هم بیار و
 شیخ متی ته پگفتار سو
 دومره نور زحمت پر شکر کری
 ته قدوه د صالیانو
 دهرچا کحل البصر دی
 پد زحمت پد اضطراب

پادی خاور و شادی گیتی	پاکوی دلاری گیتی
دمولا عشق پستی	داسی دوی شیخ مستی
یوگری پر یوه ساه	چرخدست دخلق الله

تر برقه بهتری دواره

زده کړه دانزده گوره

ذکر د شاعر خوب گهاتر المهیاری افریدی عبدالعزیز لاکه کپی روایت کا پر د شاعر پد
 بوری کبش اوسی اوس د خلو میتو کالو پچر دی دیران د شعر لری کلامی شیرین دی لکه
 غسل مادی عبدالعزیز لاکه د غنڈ غزل را کا پر پوی کتاب کبش ثبت سی

غزل

د بلیتون ادبنی تو یومدی پر پر بد نشم	چر تا یغم کبش بندوان سیم را بهر بد نشم
شده بی بز وند عشق دی شیخ پر بر بد نشم	ب دی تار د عشق یغم کړه پر زما حال روینی
که مرده هم بی نیار زیاره تا نظر بد نشم	مردی پروت سیم دگدا پخیر نظر نکوی
تا د وصال پر او بوسو سوسوی خیلک بد نشم	اودی دینی راته بلا کاسیدی ویت دگر مد
ساله د بار جد مخ نگریم پد بل در بد نشم	که جفا کاندی که وفا پروت دی و در تد سجد

المهیاری و لاری پد د بار نظر دی غواری لیلی

که می هر خور دتی شری زه پر خور بد نشم

ذکر دهر دوران بابو جان بابی
 در کم خان بابی زوی دی پر پد انز کبسی
 او سیدی بهند وقت پر حاجی میر خان علیین مکان یقظه بار کبسی دکالما نون لیکر مات کا او
 گرگین خان ی و اثره بابو جان بابی در کلات دیر غنبتلی راوستل اوله ماشوری د
 قند بار سار هزاره دینو او بهند وقت پر ی گرگین خان مرکانوی پر کلات کبسی ده حاجی میر خان
 در نوا حکومت کا هسی و ایسی محمد کاتب الحروف پر پد کال ۳۳۲ هجری پر شاه محمود پادشاه
 د پادشاه دوران شاه حسین وزیر بکر و کادده او اصفهان تدی دیر غل غریمیت و کا
 بلجو جان بابی سره در ضلعو غنبتلیو کوانا نون پر در ی زده قند سهونک او تونخی او ترکی او
 حنی اناضیل را غل قند بار تده او شاه محمود سره و لاهل اصفهان تده پر بنگو کبسی باره شاه
 بابی هسی میرانده و کا پر رستم دوران ی هیرکا بابو جان د میا جی صاحب شاگرد
 مرید و او پد ۱۲۹۹ هجری ی پد شوی دشها او گلان بهند قصد نظم کره پر
 پستاندی نقل کا پر مجلسو کبسی د کتاب قصص العاشقین نومی ی او بهند بند شوی
 ری پد دند کتاب کبسی د عشق تو صیف کا او هسی و ایسی
 شوی عشق

پر پیر مهر خای ی بری دی	عشق یو هسی تور یالی دی
پر سو خلی ی بهان دی	د عشق او هسی سوزان دی
پر بی عشق زره دمره دی	زره بی عشق کله زره دی

کله صلح گهپی جنگ
 پردی نور برتر شات غسل
 تش بی مغز یو لادوی
 هم هر زره سزاوارندی
 کرمی پیغوبه داهل غلری

ندی عشق پدیوه رنگ
 پیتانده کاندی مثل
 پر بی عشقه سر کوردی
 زیره بی عشق بکار نودی
 چه دمشق و کانتبری

دیا کانونه عشق سزادی

امانت داد مولادی

کرد افصح دوران ریدی خان مهبهند ریدی خان زوی دی دغیاث خان او
 د مسعود خان مهبند لمسی دی پیر کلمی د مهبندی پناحد بالاسی عیثات خان
 د حاجی میرخان عیلمین مکان پهر از او ملگری و اوریدی خان او سن تکره سری او
 و آشنا یانوه پیمبار او د مساز شاعردی د پادشاه ظل الله علیهم کس عزت ری او د شوکت
 او عنت خاندی پیر آشنا یانوه مهربان دی او دکاتب الحروف مجلسی دی اشعار
 می خوانده دی او: بلاغت علوم می لوستی دی پر فقه او تفسیر او صرف و نحو کس
 هسی سیر او پوره لوست لری چه طالبان ی نعل و مشکلا تو لئی کاریدی خان پیر
 ۱۳۶۱ هجری قمری صنفانته ولاد او بلندی د شاه محمود سن صحبتونه و کابیا قندهار قدراعی
 دیو کاتب ی پشراح و حال او بنگرد و حاجی میرخان او شاه محمود و کنبلی داکتاب

شکور

شکوهر زن بختیوندی نومی دی محمود نامد کلد پیری دپادشاه ظل الله فتح کنس
 ولست زر طلا دی صلده و موند لدر طبع کنسی هسی جو ایت پرودت دی چه سفد
 صله دی پیوسته و در می پریارانو او آشا یا نوزنار که اوریدی خان غزل او شنوی
 اور باغی چنل دیوان کنس لری او محمود نامدی هسی فربد کتاب دی پر اکثر بیتانده
 ی پیچلسو کنسی لولی در گزین خان گرگی دوز لودقه ادا اصفهان دفتوحه تو نقلونده
 لستول کپین ستم هسی وای محمد کاتب الحروف پر مالد رییدی خان هم در خواست وکا
 پر چه دی کتاب کنس د محمود نامی شیخ دیره بر فرشت کاندنم رییدی خان هم ماتد
 و کتاب یو باب را کا چه در گزین خان دوز لودقه ده او سفد مادته و کنس توفیق امدتالی
 نشوی نقل له محمود نامد شیخ دی

پد بیان دوز لودگر گزین خان او مدح و صفحت د باجی میرخان علیین مکان

خوب روایت در گزین خان دوز لود
 مخنی مکی دپاک سجان ته وند
 در گزین ظلم بد احوال د پستون
 در گزین خان ظلم ستم دپاره
 جو دستم او خیل شعار ندر پیری

اوس به نوزانده حکایت کریم دینو
 پر میرخان تلمی اصفهان تند وند
 پایا چاتی عرض که قول اقوال د پستون
 پایا و یل زد شوای کولای پپاره
 کدی مغزول کریم قند بار پر پیری

گرگین خوگر دی گرگ ضو ظلم سکوی
 زه هم خالیفیم چه بد حکم گرگین
 ندیه اسلام کی جان پابند گنیز
 بیریم زه چه ندای کری قهر بکاره
 میرخان و بیلای حسین پاچا و گوره
 گرگ ایلد که پرمد سوشبان
 مود لوطت نصرت پر کرو بنیامتی
 داخلورم واردی راحم سلطان
 کد پاچا نری داد خواهی و مظلوم
 جور چه دیریمی سلطنت سی بر باد

عربید الملت یسعی مع الکفر ولا یسعی

کافر کولای سلطنت سی مدام
 مگر ظالم خوشی کرای سلطنت
 چاقه چه زده وی پهرودان
 سلطان داوره پینی خور و اوینا

وین توویند هم لیوند شیری
 نامسلمان دی ارمنی دی بدین
 ند نهرانی ند لایسی بیر نید
 وسلطنت پر ناکورسی تیارک
 حال و حاکم اور عایا و گوره
 جور و ستم کاندی بجد گرگین خان
 صبر پر ظلم و ظالم ارمنی
 عرض و ظالم لدا مد کرم سلطان
 ظالم حاکم کا ظلم دیر بد محکوم
 و ظلم قصر پینا بی بنیاد

مع انظلم

کد وری داد نوی جابر پر انام
 خاق رحیم دی ورکوی خدمت
 و ندای عیال گنهی پر محکد انسان
 مگر ستم و خلق الله پهر چا

دستمگا رو پای بو را منی وی خراب
 د مظلوم آه د اسی کاری دی گوره
 لمبی به بلجی کا دظلم پکور
 بی بی ظالم پر رحم و کا پچان
 سلطان گوره پر خان رحم و کره
 پا پاتدهی دینا و کره میرخان
 گرگینی پرینو قندمارکی ظالم
 گرگی شاندا کپر کی خوار رعیت
 میرخان فولدی ولا به مجاز له پورگی

د ظلم اوری کا پخپلده تراب
 چه اوری نخجی د ظالم لکوره
 تولد بد کا ندی بیوا پدی اور
 یظلم خوار کی فیضان او بهمان
 خیل کلی کور پر جور مدور انخوه
 خوشبوی نند او رید له پچان
 نئی کر دفع لاس دده له عالم
 دگر کبچیر خیری یظلم و هشت
 رسول و خدای تد پر گزی داد خواهی

دادخواهی د میرخان پیکسور د سید الانس و الجان

ولا هی و پشی پیشر با فراید
 ست پرامت راغنی دظلم دوران
 پیستون خوشتا پر نامه خان کری فدا
 و ترغوزه دوی تد دظلم له لاس

رسول د خدای تد پر سو قوم بر باد
 واوره رسول ددی قوم فغان
 ای خیر اناسد واوره تدی ندا
 گرگین ملنچ دیستون و باس

تا پناهدی کلمه کوی پیتون
 زک و زه نون هو و اسلام دپاره
 مد مو که بهیر خیر الوری رسول
 او بنکی می خاشی پر در باریم دلاب
 بو ولد نظر و که پر سو و پ
 تا لطف و حسد می شانل بر جهان
 لدست نظر نوی خراب سو پیتون
 را غلم لایری ستا در باره تنجی
 پر پر پیتون قوم نزل کار هکت
 لاس و ظلم می لکریوان فالندان
 ست شریعت می بیفت تخف و پیتون
 داعی دی سوال دلاب در تد سید
 و قوم حال کریم در تد عرف یادب
 بیلد تا طری پیتون خوا لک
 و شرف زعفران نام و ناموس لیداد

نه بسی بیچکد تا ندر استون
 ستا در باب ستا و سلام دپاره
 قمر کومین نور انهدی رسول
 قوم سو پاورد ظلم قبوله لقا
 و ظالمانه تر تو بدیو پر
 بر خراب زین دی ستا چهره دان
 پاورد ظلم تو ز کباب سو پیتون
 تد می شفیع سد خدای غفار تد نبی
 کبری می خوندی پنچل مر محبت
 و یح سی و ظلم دگند و خیر و دنبا
 و رک سی بیل دا و کم سی رخ د پیتون
 محتاج دستش و لبر نظر تد سید
 تدی باور و کل عجم اد عرب
 تدی مسلم هر دم و خور و زور و پیر
 کبر و بی ناموس و ظالمانه بر باد

سرنگر اپوزر ترمو: حال و گورد
ندی تا شرم و بیاستد نبی

د ظالم ظلم بد احوال و گورد
ند شرم کا ندی له عیسی از من

عرض من د حال و نا و تا ند پیشوا
بلجوک مونسند خوا لگر بد نیا

چه میرخان هم عرض نا حال ظلم
میرخان پنجوب و لیدر صید لیکبر
هی ای پسین بیری نور شغم مگوه
ولا پند قوم نه د ایزی کره زر
ببتون بد فداینا د ظالم آزاد
خدای بد د اقوم کا پر لجم و دان
تلجه د خدای بد پندگی کوی لوری
کلمه د خدای بوی جاری پا فورا
شوی طره وی د اسلام بد بگری

خوب لیدل د حاجی میرخان پیدیند طبعه کسبی اوزیری د نجات لظلم
بغذ شید مات سوتوره دال د ظلم
چه در سره حضرت فاروق و عمر
قوم د خلاص سوکرت ماتم مگوه
چه د ظالم سوکم نقصان اوضار
ند بسی ننگه اوزا موسی بر باد
نوم بوی ویند مجا بد پر بهمان
شور بی نکا مرید پلید و ر شوره
ورکوی دوی بد پیدی لاره کی اه
ند بسی ورک نوم دوی قوم لسنری

زیری اوریدل دیرخان اوفتوا اختل له علما و

خوبن سود بنو پد پشیمان کلام
 مصتی قاضی اوهم پیشوا دحرم
 فتوای وغربنده لدوی میرخان
 بسی تحریر هسی انشای وکره
 پد تیر پیر وی دی له اسلام سوا
 قوم ی ولیدی ی نپلم پامیال
 تنگه دقوم کا پد تینگه خودی
 ودوی سق ووی دحرم ماجرا
 قوم ی کا دخان دبنو پطلب
 وی کتله چه افغان شکدی
 خان ی کا گری د غمخوارانو دقوم
 منافقین ی کر ل بقوم سر بند

ازیری چه واورید میردین خان پیمان
 بیای پدیا کر ل علما دحرم
 حال ی دظلم دگرگین کا بیان
 قول علما ددین فتوای وکره
 چه دظالم دظلم رفع روا
 حاجی میرخان راغی وطن تدبیر کال
 پد تدبیر کنبوت چه ناموس ومانتی
 مشران ی ولیدل دقوم لیسلا
 دعا اذ صوب اوهم فتواد عرب
 گرگین خبر سو چه میرخان شکدی
 ظلم ی دیر کا پر خوارانو دقوم
 مشران ی زراوتل پد صبر و پد بند

مصلحت دیرخان او قرآن کول د قوم او بیا وشل د گرگین خان

پیشانہ قول سول پنا موس او پدیت

له جوړو ظلمه د ظالم لارمنی

بل باورخان و د باورولمس

یوسف را تامل کړل د سیوری هونک

گلخان با بر و بل و نوز بهیج خان

کای خو انا نو د لنگر و کومک

قول سره یو سول پر کړی مگرگین خان

پښتو جو پرگره جیانو نا ورین

قوم کا خلاص نظم و جو رغفار

قوم ی لامل کا ورستی کر نصیحت

خالق دی نکا پښتون قوم بر باد

بنای پر و ساتو خانون له شر

حاجی میرخان و کا تدبیر مصلحت

مولو قرآن و کا چه خان کا خوندی

سیدال ناصر او بابو جان و بابی

میاجی هم راغی د میرخان پکومک

عزیز نوزی د دلارام په لوان

راغی لغزو و انگود جلدک

بل جیحی خان بل ی زوی محمد خان

یونس کا که و کایر غل پدگرگین

گرگین ی مر کا قول کرچی سوکستار

قدما رو بنو حاجی میریهمت

پر ظالم و مر او سی نومین سوو آزاد

پا چا ظالم دی مزیدی تو کا لنگر

سپاه را سی پز رگونی سپاه
 ورک بکا نوم تنگه نبنان و افغان
 خان موچستو کی لیری کاندی تفاق
 لئوله دقوم اختیار دار مشران
 قول و غبشلی تنگیانی جنگیالی
 گرده و لاپ و د میرخان کلفتار
 قوم ی و نه کدزوی او کشر
 د پستو ناموسی و کافو ندی
 خلاص سو لظلم دگر گین قندار
 ندی لظلم خو و دان عالم
 یکین کباب سی ستمگر کالمان

صفهان دک و له لنگر و د شاه
 نه بد پستون پریردی پر منج و جهان
 د بنمن قوی دی راسی کی اتفاق
 یقند بار کبسی راتو لکل خانان
 هر قوم و هر کله طوفان تورایی
 شل زه به سول پهنج کی د بنار
 میرخان انفاق کا د پستین بریری شتر
 چه داسی کار و کا حاجی گرندی
 کال و یوسل نونس اوزر شپهار
 دللم پای دی سی و ران عالم
 دللم اور چه بل سی سوخی جهان

ظالم جفا کوی پر خان ندید بل
 وین پر خوگ سزا و خیل بد عمل

ذکر و عالم کامل ملاحظه عادل بریخت
 او متوجع سری دی خلقت و سنو لار بنوند کا پد بنو او کتب اوسی او
 طبا بنوند درس کا دده پلار ملا محمد فاضل هم بند ملا و پد روزدر بانی کتاب
 ی کتبی و ملاحظه عادل هم یو کتاب نظم کری دی چه محاسن الصلوة ی نوزم دی
 او دلحا محمد سایل او ثوابوند او تار کینو عذابوندی یکین کتبی دی دایو حو
 بیونید له هغه کتاب دلته را نقل کوم چه یادگار وی

بیت

چه فرض کنی کبها لاندی	هغه خلق عاصیان دی
دوی بی شکره کافراندی	چه فرض نکاندی تقدیر
که طعام خوری حیوانانندی	چه وای کرمی زده ی نوی
چه فرض نکاژ کساندی	علم فرض پر بر سری دی
پدوزخ کی فاسقارندی	چه پد تقدیر یو طبع خلقا
له هغو چه فاجراندی	خدا پتازه امان خواریم

له هغو سره می گه کا
 چه شاهد ایما نزاراندی

ذکره شاعر شاطر محمد طاهر مجری یا شیخ محمد علی مجری یا شیخ زوی دی
 پند بزرگ دکانداری کا دینکا پور سوداگری لری، اولہندی می خوش طبع خوان دی
 طبعی سہل تدابیر دہ او کلمہ کلمہ بند اشعار - ہم وای پیکلو کلو پیمتنگ کنی
 دپلارہ سرد او سیدلی اولہندی لہ املکو علما و فخری نوست و کا اولوم دینی
 ی زودہ کرل دکاتب الحروف سر آشنای لری دکانی قائمہ نوزعاً لاناو مجلس
 وی دیار نوزمره خوش طبعی او ظرافت کا ہسی وای تابت بحروف محمد ہونک چ
 یوہ درخی یویار دکا ندرانی پر نوم دی محمد عرفان پتقوم لون گا ندی
 پیمتقا و طبع لطیف لسا نوزمره آشنای کا او پچلہ ہم اشعار انا کا محمد عرفان
 در محمد ظاہر بہ ظرافت کا اولہندی نکات یو بل تدرن وای محمد عرفان لری لری
 و محمد ظاہر من پیمتقا او وینا پیم خوش اثر و مجلس تلید لکری او نذ القیبتہ
 مؤثر مصداق بنکار و کیری پد سبیل و سہری و اقطعہ چ مجلس کنی و ولید

قطعہ

وای او پیمتقا کا ندی	یولہ بلد ویرا ش
پیکلو دی صاحب سوم	شا صحبت نکر مد حزر

محمد ظاہر چ طبع ظرافت پسند لری او ہسی نکات بند ادا کا ہسی قطعہ مجری یا شیخ کا

قطعه جو ابید

صحبت دیر از کار گوره منکر نشی دایر

تد مخد بغدادی اوس انسان سولی بشر

محمد خان لطرافت له مخد طبر پو بنده و کا چه ستانوسم طبروی تو مطهرندی

بیت

محمد طبرسی بیت دواید

خود تانده مطهر

زه و خان و تد طبریم

ذکر عاشق پاکباز و انامی راز ملاح محمد ایاز یغازی د دنیا ناک دی او پزده
 او درع کبندی ریاضت کا او پطریقیت کنی میدی د میان عبدالحکیم قدس سره
 الغزیز که شه هم یاصل د قند بار د بنا رسا کن دی مگر پیمیا شتو درک دی لکوره
 او سیاحت کا او پخصور د بزرگانو حاضرین دی او گو بنو کبندی یجبا دت بخت
 وی نقد کا چه ملاح محمد ایاز پد شپوشپو وینس وی او پردبنتو او غرو گرنه
 ذکر کا ندی او دخیل پیر دستگیر پر مخ راسی ژیا کا ادسی وینا کا چه تا
 د نظا هرود جمال او کمال نلرم لکه نه تهنتم ملاح محمد ایاز بنده آواز لری او کا
 کله چه خیل اشعار یغنا سره لومی خلق ژری وی او دیوان د اشعار وی
 د یرستین دی او نکات عارفانه کپنستد سی روایت کا چه ملاح محمد ایاز که

پیغمبر و کین گزیده ای او دغو و وحشی او فرخنده از حیوانات ده تدضر ز سوی ملا
 عبدالحکیم چه دده شاکر زدی هسی و ایی چه شو میاشتی می استاد نرائی کورتد
 اوزه دده پیلد بس گزیدیم پیغمبر و کس یو خای می ولیدل دشر بنانولو گلد چه گزی
 او یو دبله سنگولی سره ایوی ماخان پت کا او پیغمبر کینی پنهان سوم چه شربان
 و لاری همد خای تدور غلم او هلتدی محمد ایاز و موند چه پدرا ند خوب بیده و
 او پیغمبر و وحشی حیوانات تو بیخ هزاره و در سوسی بلکد وینس سوی هم ند و ما چه لخبوب
 وینس کا او واقعه می ورتد بیان کا ده دوین هغد به چه دزدای بخت و دان وی
 و حیوانات تو پخا بنونه و رانیزی د حقیقی انسانیت مرتد هسی هسکده چه دیوانیت
 لاس هلتد نرسی او لکد نفس اماره چه د تقیس مطمئذ ش تبتی او فای کبزی
 هغسی هم و حیوانیت پد در یاب کینی لاهو مخلوقات دانسانیت سره بگره کنی
 کرای او لدر پرتدی تبتی ملا محمد ایاز د شعر غنودیران لری او دیر بند عارفاند
 اشعار کینی جمع کرمی وی چه زهی دغد یوشو رباعی پد بیان د عارفاند نکات تو
 رانقل کا ندیم

رباعی

<p>دغد بند ده پد دنیا دانسان بر بند وری پد شروند کس دنا تیز هیوا بر بند</p>	<p>ده هغد وی چه لری د عرفان بر بند محمد ز به چه ندی همر بند عرفان وی</p>
--	---

ولد

راسد ثخیری د دنیا خون آباد
پر صحرا بهی بی کوره اوره بنا د

محبت د آب و خاک دی بی بنیاد
کد زړه سپین وی د نر ای محبت

ولد

مکړه چا باندي تیرند پچفا
دضای کور و گنیزه پوهی صفا

زړه د خوښ کړه د اینکې در شپا
دضای کور مورانه پد ستمو

ولد

سغه شوک دضای دینی لایق نزی
شوک چه خان ی نکا بهر ضاوت نزی

په د خان پیغم احمد وی عاشق نزی
یا بد خان یا بد جانان کا پر ستمد

ذکر د لوی واعظ ملاح محمد حافظ باریکی
د عالم د محمد اکبر باریکی نومی
چه یقتضای پد کتبه خوا کسبی اوسی او علوم مرو بهی لوستی وی فقه کسبی استاد
او بیجام گانو کسب و بهی پویش و عطا کا نویو اعطا مشهور سوی دی کله کله
پنخبطه کسبی چند اشعار هم وای پد تهل نصیحت دی یو کتاب ی کتبلی دی پد نزه
ی دی تحفه واعظ او پدی کتابی د تقوا اوز حد و عطفه کسبلی او خلقه
ی امر پد معروف اوشهی منکر کری دس محمد حافظ واعظ پرتیا ویو مشهور دی او

و پوهی شود

د پادشاه اولو یا نوبیح کنی هم د سزای امر بنکاره وای او پچاپروا نکوی
 پطریقیت کنی دیان نوزی صاحب مریدی او تدریس کا د اولیا مودتقه تهنه بارش
 لایبان د علوم ی له مجلس جفایونی او په حلقه د تدریس ی صاحبزوی دا و عظیمه
 بدله مار او ایستند او نقلی کره له تحفه و اعلا تحفه چه مسلمانان ی ولوی

بدله و عظیمه

کدی زړه عزایه د جنت گلون
 وطن موبل دی آخر شو پر شیتا
 نوله مره او کی پامان خانون
 چه کریم صرام سفد باطن کی دودی
 په لویه روح بی وی تور عشون
 شادوب کوه صبور پکار سه
 چه بی توبنی نی پیدا سودون
 خدای بدو تاته په عفتب و گوری
 بی جای امبده بی پروا پلون

کم بخت مکوه پر دنیا و دنگون
 کم بخت موز یو ملیان پر دنیا
 هم بد بند بوسی را معلوم یعقبا
 کم بخت مکوه حرام چه بودی
 اعمال ی لوله یعقبا کی رودی
 کم بخت مکوه حرام قرار سه
 تو سبده دین و په پدی کار بار سه
 کم بخت خدی د حرام پر لوری
 کدی کز ره غواری بنایت بنی لوری

ذکر دلفزالدین خان اندر دلفزالدین خان و محمد زمان خان زوی وی چه
 پزماندگینی دپادشاه مجاهد شاه حسین له غزنی راغی او بقصد کارساکن سو
 پتقتضا دطبع هاشمی چندمت دصدر دوران بهها درخان ورسید او پسلک
 دملرزمانو دپادشاه بطل الله منسلک سو تعلقه چه شجاعت او بهادری سی
 بطینت کینی وه نو پد لیز ورتوی دپادشاه او بهها درخان عایشان لحو اعزت
 ونوند او دستقیم بلعنا سره آشنا سو دلفزالدین خان اندر سبداشتاروایی
 اوز موب دزمانی لحو زمانو شو کانه سی دیوان داستارو لری او دلفر تخلص کا
 الحق چه دلفر پیزم او بزم دلفر خواند دی او دیارانو اوموزنونا نذ پهنج
 کهن مقبول پدی کتاب دده یود بدله پیادگار کاتبم چه نزانده دده ییاد
 خانی نه وی

بدله دلفزالدین خان

<p>که وی پد پند خوله همدغدی لغتاز دنیا چه در بنکاره ضلله زیبا مخ دمر باکی نا بلخه لغزوری همدغدا میدوار دنیا چه در پینبی دی خوارید ویر غون دی</p>	<p>دخوار عاشق ژر اهرام وی داستکار دنیا ددخوار عاشق مدعا داده که ژر باکی نا پهنج وصال کنی خوشخالی و محبوب باکی نا دوی جینو پزده ضای بل کره اورون دی</p>
---	---

زیر آرام پد درسته شه کاندی خوبون دی
 دوی مینو پر زره ربانی داغون دی
 فخر اگا او پد تا نو پفریادون دی
 عاشقا نو زری مات کانزغین پنا
 پد وصال پامید هر عاشق او سید پنا
 د مینا نو وصال عین لوی اختر ونا
 د بلیتون اوردی پد پدوی سبب شیر ونا

پر هیانو هر شهید وغم ناتاردینا
 چه پد ارمان د بنایند زیبا محزون دی
 هر چه عاشق سی دهنو کله قرار دینا
 هر چه بنشیند بانذی پتری کله جویزینا
 کدی داندی عاشق هر ساعت بیمار دینا
 یو نو خوار نظر له چلر بخت مرد دینا
 بسخ نجو یزیدی د بلیتون کاری پر اردینا

ذکر د برگزیده احمد ملا نور محمد غلجی مشهور دی پد غلجی او پد غلجی کندی تونی دی
 د ملا یار محمد زوی دی اوس پد پیچوای کتب اوسمی علوم شرعی دی ویلی دی
 او قدری کاپر عمره دیر یو یو سر دی ایتا کفن او د قند لارینا د کندی پنجه کاله
 د ناندان عالی شان د حاجی میر زمان دارقینو او کرمیو نجو نواستا دو او نجو خزان
 ته د سرا پرده عصمتی درس کا ملا نور محمد اشعار هم لری یو کتاب کی کندی دی
 پنا مه نافع مسلمین او پدی کتابی احکام شرعیه بیان کری دی د انا تاب
 کی کندی دی پنا مه د پادشاه بجهی شاه حسین اوله معتبره کتاب بود نقد اد اخلاق
 کی اخیستند کری دی ملا نور محمد اوس پد پیچوای کندی تدریس کا شلمه شریفین

اوجاری شریف او هدایا و کتزاو طریقہ محمدیہ اولوز مرد بد کتبه بد تدریس لولی
والظلم دده دی بد لصفحت کتبی محس

نظم د لصفحت

تدمون ژوندی پدین سی زما یاره | | تدرژد فریاد کوه په شو کو کاره
استغفار تو بد کوه د خان و پاره | | تدمیم خان ساند پناه غوار ناره

بیداری کړه په سهار کتبی زما دلداره

زه وکات دی ویی کرم زما ووره | | په سهار بیداری کړه آهز و گوره
ابده تدمی پچبا کتبی یا په اوره | | په ستا حال بد په تره رنگی له گوره

بیداری کړه په سهار کتبی زما دلداره

په هر وقت له سلمان دلداری کړه | | چه در پید شید کتبی دیره بیداری کړه
هم پر خیل صورت و تراره هم زاری کړه | | دا خیل خان لکه حساب تری بیزاری کړه

بیداری کړه په سهار کتبی زما دلداره

تدمرخ الابلا مکه دنیا کتبی | | دا دزیان دی زما جان پوچبا کتبی
ستا دیر سودی درنگه و ایم شریک کتبی | | لکناهد خلاصی دیر دی پدعا کتبی

بیداری کړه په سهار کتبی زما دلداره

تدم خدای حکم مدغم و غاره | | نیک اخلاق کړه تدم طلب او بند خوی واره

تقریباً کہ فیصل صورت کر وہ پیر نامہ | | تہ لہ خصوصاً جو رسوی تن و بیجا رہ
 بیداری کہ پیمہار کبھی زما دلدارہ

تہ امید کرہ در محبت تہ کجا جان | | در محبت دروازہ خلاصہ دہ جانان
 ہر سہار محبت نازل سی لہ آسمان | | مغفرت پیمہار غورہ لہ رحمان
 بیداری کہ پیمہار کبھی زما دلدارہ

ذکر د شاعر طربن حافظ عبد اللطیف اشکزی د اشاعر پر مجمع کی دو خطا سر آمدی
 او پطرافت کی ہم پا صل دوستان دی پلا ری غلام محمد نو میدی قذہ ہار تہ راغی بہ
 ما شور کبھی اوسیدی عبد اللطیف لہ کو پیمہار الی بچلم شروع و کرہ قرآن شریف ی
 حفظ کا اوشدہ پیر طبع لطیف ی در لودہ نوی ڈیر خواہہ اشعار و دیل پشور کی طبع
 طرافت تہ ما پلہ دہ فریما ہم ہی قصی او حکایتو ہر قلم کا پیر اوریدہ نکی عبرت ضعی کا
 و پند و نصیحت دی پطرافت کی مفید در موند کا او ہر کلمہ مجلس د اشایا نو پطرافت
 د د سرور دی کاتب المعروف کلمہ کلمہ دی دینی اد اشعار ی اروی اوس دشکو پیتو
 کالو دی اوسرہ دی پیر عمری پو بخ دی خود کواشی مترکا او مجلیان ی
 پد صحبت نشا ط بیامری پیمہار کبھی اشعار ارتجال لولی او قصی کا فیتہ
 کاتب المعروف د خدیوہ قصہ د دہ پیدی نقرانہ کبھی نقل کا پیر کتاب لہ طرافت
 ہم خالی نوی

قصه دسوی از داوین

عقرب دینی یار از داوین او سوی قصه سوه

یوسوی داوین اشاسو

یاری بری کوله یوله بلی یاراند سوه

اوین وویل چه سوی

بی نامی بنادی نسته شپه اووخ چی پانده سوه

قول عمری صحبت کا

شیدی بلیتون نکایر لوله بلی مراد سوه

سوی و داوین پکور کی

قصه بی شروع کره بر سههار تو بد نرند سوه

سوی تل سلید داوین و

خیلوی سوه هسی تینگه چه بر پری پذیرند سوه

اوین هم عزت دسوی کا

دیار دزیره دپاره بد مقبولند نلمد سوه

یو ووخ سوی یلیستیا کره

خیلوانی را خبر کره دسوی قول سلید سوه

نور از پره نوبه سوه

بچه هی هراسو

نور از نوبه قصه سوه

ای زمانیا ز نیکوئی

نور از نوبه قصه سوه

دسوی سری الفت کا

نور از نوبه قصه سوه

ژوندون ی پیرو کی

نور از نوبه قصه سوه

دوستی کی دیر سپوش

نور از نوبه قصه سوه

ساتنی دابروی کا

نور از نوبه قصه سوه

داوین دپاری داکر

نور از نوبه قصه سوه

ادبش را معنی دسوی کورتند |
 داتنگ پد هسی شان و پچی مذخای یوه گونوه سوه
 راوری ی خواریه وه
 داتولد پیری را در لدد ادبش یوه گولده سوه
 ادبش وبری ولاری کورتند
 سوریای نومی خای مذ دلودی تولد شرمند سوه
 سوریای نوجیت کا
 ول ساود ادبش تقدی پیر دوستی سره توده سوه
 پیر سوی اشاد ادبش سی
 دادبش دپاره بنایی چه پیدا یوما قد سوه
 هر شوک چه یارانی کا
 هر چالده مناسبه اشایی او طریقده سوه
 چه شوک مناسبه کار کا
 لد چیل قنره سمه دهر چا پینه را ادب دکوه

یوغاری ولید پورتند
 خوار خوزبه قد سوه
 یوشه وه لبر وانبده
 خوار خوزبه قد سوه
 ختدی سنو پورتند
 خوار خوزبه قد سوه
 باسوی ملامت کا
 خوار خوزبه قد سوه
 باید چه لبر پهوبنی سی
 خوار خوزبه قد سوه
 چه پیل کا پیلجانی کا
 خوار خوزبه قد سوه
 عبرت لدی گفتار کا
 خوار خوزبه قد سوه

○ ○ ○

ذکر در ستم دوران نیشابور عالی تبار زبده ازمان سیدالخان ناصر
 محمد هوتک له الف خان ناصر روایت کا چه سیدالخان دابدال خان زوی او
 باری زوی ناصر دی چه پلاری او سیدی پد چه یله کبش چه دواز یخا اسپر یوئی
 دی چه وقت چه سلطان ملخی توخی استقلال وموند اوله غزنی تر حله اک
 ی حکومت کا نو باری زوی دابدال خان سره را غللی او پد اتغوی حکومت وکا
 ابدالحان د عادل خان توخی سره پد چه وقت له بیگر بگی سره دقته بار چه د
 صفوی پادشاه محزا د بگند و کرل اوندی پرینو چه پر کلات حکومت وکا
 سیدالخان چه د تگالی پلار زوی و سپهرات او شجاعت زبده دروزگار سو
 او چه وقت چه حاجی میرخان علیین مکان پقته مار کبش گرین خان بیگر بگی
 ووازه سیدالخان ناصر د پستو د بنگر و سپه سالار و او دن نوستلی و علوم
 مردوبه بلکه فقه تغیر وضاحت حرف و نحو او فارسی کتب چه د میر و مین خان پزوه
 کبکی د صفوی بنگر دقته بار د خلقه انتقام تدر اغللی نو سیدالخان ناصر
 و حاجی میرخان محزا د پستو سپه سالار و او شواری د صفوی بنگر چه تر حساب
 شیر و ورتل پدی لوتو بختو سیدالخان غالب او فاتح و او پد دلار و او شجاعت ی

شہرت و کاچہ حاجی میرخان علیین ملکان وفات سو لاسید النخان عالیشان
 و شاہ محمود سپہ سالار سو اوپر اصفہان ی یرغل و گا دھڑیا نو پجنگو نزلو لو
 میدانو غالب او فاتح سرخوی اصفہان فتح کا او دہنمان ی مقہور دی
 نقل کا پیدال خان ناصر پد پغد وقت پد پد جنگو ی گرفتاری بندہ
 اولد صیصہ بیہی فراغ و اشٹاری ویل او د عشق سندھای کبتلی اوس
 پد پد مہما تو د امور پد اصفہان کفن بخت دی دشور ویلو فرصت ی نسد
 او درجی ی تیر پیری پد ہسی جنگو پد رستم ہم لحنی دار کا د سیدال خان
 لد اشٹارو تخی دغد بدلہ پیز اند کفن کا ب ہم پد د آتاب ددہ لد ذکر خالی
 لوی او ددی خان عالیشان بذکر مزین وی

بدلہ د سیدال خان عالی مکان

یار مالہ ہی گرانسو + راتیر تر تہ قول پیرہانسو

نورندہ نیم پسترو + بہمان قول راتہ جانان سو

وی زلفی داوب دی کری پرمخ د راضیری کری

سوی اشرفی د پد تندی بانڈی پیری کری + گزی پباغ کبھی لیلو نو کبھی نخری کری

پد اور دوسو ہم یارہ راتہ اور تانہ بوستانسو

میں پر اشنای ماکا شنید ورنہ بد کریا میں کا

شہی دستمگاہ خوشحال زبون بزنجی کا + لندی لری دورخیو دبانو غش کمان کا

پر بارسی گورہ طعنه دد لبر دتیر بنان سو

میں پر لویو غرو می سرتر پد نیموشیو می

ووزی لروطن ووطن پرین دی پر چولونچی + فریاد ناری وکاپا ورن پد نلایو می

وصال کی نصیب نسو گورہ زچ دک پد ارمان سو

ناری وہم عالم دشتی تر صجد اسم

ناتوان و بلیتون سیم یو گرد نلرم دم + بیتا می نفس نقری زاو زمانہ زچ بد

نظر پر ما غریب کرد پد تا خون می تا پچا نسو

شبحم پر گلو شکاری زما اسکی داری لاری

خواب می تا لغم زما پد مخکی لاری لاری + تمام شہلم تیرہ پیر اپناری ناری

سکارہ سوہ چر محنون سیم لیو توب می اوس بیانسو

بوستان بھی زیاد کی رنگین پد او بکو زما دکی

درد پر بار ملکوت دی پر لیل پچا شادی + پمینی زچ و شادی تدوایی چلا د

نکلی بلیتون سیم زہ سیدال امی بیانسو

در سید خزانند پد بیان د بنحو پد شعرون ی ویلی دی

ذکر عدالت پناه نازو توغنی بسی نقل کا پد نازو د سلطان ملنج توغنی لوروه
 چه توغنی پد سلسله جوی بهغد کای تر نزدی و چه تازی نو میزی سلطان ملنج
 پد بهغد وقت د غرضی تر جلک د اقوامو مشرد او پد استقلال ی حکومت کامعارض
 د ساری ی ندر لود او نازو پد کوچنی والی له میزنود پیتنوا اسپین بدیره علماء شخه نوست
 د کا او میره محی اریزده چه ناریندی میرانی او شجاعت او سخاوت قدیران د
 روایت دی له تقدراو یانوز چه سلطان ملنج و سورغره قد نزدی چنگ کنش و مر
 او صاحبی عادل چه د نازو دور و دپلار پان تقام جنگ تدرلاب کلا او کوری نازو
 تدر پرینو او سپهغد وقت نازو توره پملا کره او د جنگ لیونو انا نوسره ی
 کوراد کلا له تاراک د د بنمانو و ساتل ماته ضیل پلور حکایت کا چه نازو
 پد سیمتیا او غربیانو سا فرانو چه پالند معروفه دن او هر وقت چه پد ژمی بد
 سا فرانو قافلای راغلی د نازو پیر کلا ی ایدول پد سو سو میلماغه بدی روز ل
 اودوی تری دودوی در کوله پنا چه بد کالی ندر لود لباسی در کاوه
 اود سخاوت نوسم ی له ضیر تر کوساند خپور سونازو پیمال د بنالم سخا

هرگز و ده پدر دگرم خان و او دسوتگو بنالم ضیل چه سن درج پادشاهی دقتدار او
 اصفهان ددوی ده لدی شجره طیبه شجره دی او نازو خاور زمان درلود چه مشرکی
 حاجی میرخان او نوز عبه العزیز خان او یحیی خان او عبد القادر خان دی
 بی روایت کا محمد کاتب الحرمه لختی پلاره چه نازو اما عابد همانه نبوی ده او خلیو
 زامونده کی یون عمر په اود اند شیدی و درگزی او چه علیین مکان حاجی میرخان
 تو لد سو ضرب کی ولید چه شیخ بیتهی رگه اهد علید ورتد و ایسی دازوی بند تر بیت
 که چه لوی سی لوی کارون بد دکا او پیزیارت دبیت الله بجان مشرف کا اولد سل
 به کی پیدا سی پادشاهان چه دین بردن کا فوجا چه میرخان چه وزیر پیدی موری
 پدیانت و عبادت سره لوی کا اود دین فرایض کی مقول پر اوسم کال و در مینو ول
 او هر گد به کی ده ته نصیحت کا چه زوید د شیخ بیتهی رگه قدس الله سره لوقول ستا پنج
 کس دی لوی لمارون نوز چه لوی شی دضای عبادت اود خلق خدمت کرده ته
 ضای پیدا کرمی ددی دپاره چه لوی کارون تر سره کرمی او خلق الله بخدمت
 ستا آرام دکا روایت دی چه حاجی میرخان علیین مکان بد بروقت ویل چه
 زمانه ماته دلو یو کارو دکولو و هیئت دکا زه با بد هسی کارون و کرم چه چه
 صد الله بجزی ی قوم دظالم نولد اللهم دشوره نوی مسجد و شکر و کرمه اودوی

حضای دابعد کار و پید ماته مورسپارلی و او وصیت ی کیری و دانوستا د عبادو
 او بنده جانو خدمت و پید ماته رسره کا زما پلارسی و ویل پید نازو انا علاوه پر سخاوت
 او شجاعت او عبادت بسی ارتقید و د پید د خدای تعالی فتحی پینا جات ی دیر
 اشعار ویل ادیو دیوان ی درلود پید دونه زره بیتی نذیکینی ده او بئته ی بندگات
 ادا کری او داسی ویلی و پید ناریندی هم فسی ویلای او دغدر باعی پیر دنازو
 (ناده ماله خیلد پلار اردید لی وه الحق پیر بند رباعی ده

رباعی

خاشاکی خاشاکی ی لسترگو شجیده ده ویل ژوندی دی یوه نواد خیلدیده	سحرگروه د نرگس لیمه لاند مایل شده دی کبلی گله ولی ژاری
--	---

رحمة الله على الماضين كلهم الي يوم الدين

گر د در شهوار عصمت جلیله حافظار جلیله د خان علمین مکان نو شخالیان
 فتحگ لورده پیر د عبد القادر خان فتحگ سکه خور کیده زما پلارسی روایت کا
 پید نه بنوته ولا رسم پهنه وقت د اپننه ژوندی ده او د خیل پلار پیر ژوندی
 رو بجه علوم ولوستل او بیا د شیخ سعدی لاهوری رحمة الله علیه مریده سوه او
 بنیل پلار پیر عبد القادر خان پیر لاسی بیعت د کا پیر بجه هم د شیخ دوران

خلیفه

تلیف و روایت کا پیر حلیمہ بی بی فاضلہ اور عارفہ بیگم دہ او پدہ سرا پر دہ
 د عسمت ناستدہ میرہ ی نذی کری اور خالق عبادت کا او دخیل دور عبد القادر
 خان پکور کبھی لورہ بنجو تدرستل کا او قرآن عظیم ی ہم پیاد دی زما پلار وویل
 پیر حلیمہ بی بی پد پنتو بند اشعار ہم دایمی او پخیل عصر سر آمد اقران دہ
 او موزونان د پنتوی اشعار فرخ بنوی د لفظ او طریقت کتبی قول
 دوستلی دی او ہسی دایمی پد مشکلات دشمنی شریف او مکتوبات د حضرت
 امام ربانی قدس سرہ صل کوی د حلیمی پد اشعار کبھی مجازی عشق بڑھنکاری
 بلکہ قول شعروندی د صیقت پر لاردی او د محبوب حقیقی صفت کا دغد
 یوہ بدلدی زما پلار ماتد وویل پد پخرا نہ کبھی د اذلولم رتہ اللہ علیہا

غزل

چو ہیبیم پد ممتاز کدور جہان شوم
 ثنا خواند پخو رنگد در حمان شوم
 سر بلندہ تر محمود غزنوی سلطان شوم
 د جمال پد مند اروی شادمان شوم

داتشای بگھر فریبندہ سی شان شوم
 پیری کرمہ ستا پھندہ سر فرارزہ
 پیر مجازی دایا زولاری لڑ پد نہ
 د ہر چاوتد پد گھر ہم وارہ دی دی

غیر فخری نوز در بحر شو | پر خلیل و پر عدو بانندی یکسان شوم
 حلیمی دغا زکریات لحد شو
 چه دی بیل بیاره نکا په گمان شوم

ذکر د عارفه کالمه بی بی نیکنجه د اعصمت پناه او عارفه د الله د شیخ
 عالمه داد لوروه پقوم محوزی چه پدا شنغر کنسی کورنی او پلار نیکنه د من زبو
 مرشدان وه هسی و ایسی کاتب الحروف محمد چه زما پلار روایت کا چه شیخ
 امام الامین خلیل غور یا خلیل پخیل کتاب اولیای افغان هسی کنلی دی چه
 شیخ الهمد داد لوی ولی و اولوری نیکنجه چه پتحقیقت هم نیکنجه عارفه بنجه
 وه علوم دینی و اولوستل او پر ریاضت او عبادت د خدای عترت کا چه
 ۹۵۱ هجری پد جباله د نکا به شرعی د شیخ قدم قدس الله سره را غله
 چه د خرابه محمد زاهد خلیل متقی زی زوی و او عارف د خدای و چه
 ۹۵۶ هجری له بطن غوث الزمان قطب دوران شیخ میان قاسم افغان پد بدنی
 نس پیدا سو او د شیخ بمعرفت د خدای شرت و کا چه پد هند او پستونخوا
 شهور سو نقل کا چه شیخ امام الامین هم ددی عرفاله اولاد دی او دی
 کتاب اولیای افغان هسی کابندی چه بی بی نیکنجه چه د خدای عارفه اور اجد

د زمانی ده یو کتاب ی کبلی دی چه نوم ی دی ارشاد الفقرا او پد دی کتاب
 ی سی لصفه نده لیشرویلی دی چه فقر او عباد الله ته مفید دی دا کتاب
 په ۱۶۹۹ هجری تمام سوی دی اوز ما پلاری لصفه لیدی وه پد بنو کبلی
 هغه وقت چه دی تلی و پسر د هغه کهای دغه شعرونه له هغه کتاب ز مال
 دیلار پیاده وه په مادله حنی نقل کړل چه کتاب می پد کړد عارفه دوران
 رنگین وی

مثنوی په لصفه کبلی

نظاره پر باطن سپین	پزیره بنا دشی ای مومن
پزیره تیگ شده یقین	نظاره پر بد پانظره کړه
خودنمای مشه خود بین	شکر صبر پر هر حال کړه
که خبر شی له سنجین	بشده و روح بد پزیره ای
د بی نماز او د بی دین	سنجین کهای د خودنمای
یا الله العالین	له بنو کهای امان را کی

بل لصفه و لهما ایضا

لوزی لوزی وینا پر پرده	دضای حق ته غاړه کبلی
------------------------	----------------------

پا خلاص کی کنی لبرده
 سرد یار پر رضا کنسیرده
 زره پذیرد یار بلینده
 اوس لبردی کنی ریزده
 که داوسنی که دیرده
 دلجا پر لوری پسی زده

دینا پاته له بر چاده
 قوت لری پیا نگی
 حان لب خودی ز غورده
 کل دنیا بد و بندشی
 لول غازی مسجون
 دنیا ترک همه که پوهی

ولها ایضا رحمتها الله

پی خدمت ی هوسیزده
 ونیکی ته دلا ریزده
 بدی مکره و پو هیزده
 دباران پدود و ریزده
 لانا را تیریزده
 پزار یو ته ژر ییزده
 له غضب و ویریزده
 یطلب ی و بنوریزده

یطلب ی و دریزده
 لجمله بد و لغت کره
 پدینگی کنی اخلاص کره
 پرگناه لده اوسترگو
 چه یارب العالمین
 خدای برحم تیا و کا
 بی پروا و خدا تیه شد
 بر غد فعل چه ی حق دی

ذکر دیر منی و حسب او نسب بی بی زینب اطال اللد بقا بها
 بی بی زینب و حاجی میرزا نعلین مکان لوروه پیرله کورینوالی ی
 پحرم کی دعصمت او عفت لوست و کاپیلده بنده چه قرآن کریم ی
 ولوست د احکام اسلامی او فقه کتا بوندی هم ولوستل او دفاری
 مشهور کتبی ضبط کرل استا د علوموی ملا نور محمد علی دی چه دیر
 عمری مخدراتو تد درصم درس لوستی دی هسی روایت کاپیر بی بی زینب
 دیره بو بیاره او همهها تو دامور و عالمه بنجد ده او دپا د شاه حجه
 شاه حسین پا مرور کی تد بیر کا او بر کله پرای صاحب مشکلات دامور و حل کا
 او پادشاه د زمان ی پیچر و عمل کا او لفا یج ی ادوری دار مشهور اردصد و عصفه
 بنده شردن هم وای بی او دموز و نانو او شاعرانو قدر کا دو اوین د
 مشرا بر کله لولی او لمضامین شیرین ی کام شیرین کا عمر لعیادت
 خدای او تلاوت و قرآن شریف تیردی او مخدراتو درصم دپادشا
 تد درس او کبیل او لوستل و ربنی نقل کاپیر د شاه محمود بخت مکان
 دمرگ حال قضا بهر تد را درید نو دپادشاه خاندان عالیشان لول محزون

او محض را تو در محرم سازی اد غلبی کا بی بی زینب چه واقعه در ورور
 وفات و اوریدله دیره غنجد سوه او پد تلاوت دقرآن اولمانخدی
 تسکین وکا دتلی ریه او هسی ویرندی پویر دخیل ورور مرحوم دو پله
 چه زه ی دلته نقد کوم خدای تعالی دفتول کا ندان عایشان دپادشاه
 ظل الله ژوندی دلری او خوبش

مرثیه د شاه محمود صفت آشیان

بنخ سو چه ورور تیر له نیا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
ز په می پویر کی قبلا سونا	چه شاه محمود لاما جلا سونا

دارون جهان راند تورتم دینا + زره د بلیتون پتیخ کر م دینا

هونگ غنجن پدی ماتم دینا + دیا پهی تاج بو برهم دینا

چه شاه محمود تیر له نیا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
------------------------------	--------------------------

خوان و میره دتوری جنگ ونا + ولاړه کام پنام ونگ ونا

دبمن لره پوینو زنگ ونا + پرمیدان شیر ویا پلگ ونا

افسوس چه مرگ دده پخوا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
----------------------------	--------------------------

محمود ندیوزی خور ژاری + پیر مرگ دقوئل کللی کور ژاری
خلوان لاشه پامچاد دور ژاری + بکر سپاه د پبی سپور ژاری

پینون دیتول پوادیللا سونا قذ بار واره پتریا سونا

اصفهان پاتق تاج لشکر عالم + پیر شاه محمود سونن پگور عالم
دپتون کور سوتاره تور عالم + رانق دمنجن بلا پیخور عالم

چد پامچا ولا پینون گدا سونا قذ بار واره پتریا سونا

بکر سوخو پینون ولادی اریا + پنجا ورو غای کا شاه محمود عالیان
پاتق سوخت و تاج دقوئل اریا + زریه ی راسور سو کا خوشی دمنجان

وایسی پینون اوس بی پامچا سونا قذ بار واره پتریا سونا

اسمان یادق ستم کا شر گند + دشلاوه تا پیر دپنتون و پیرند
دمنجن دیاز عوبد پوریر کا نوزند + پیر شاه محمود دکا یقبر کی بند

پیر کور عوبد پوریر شور و غوغا سونا قذ بار واره پتریا سونا

هو کور ژاری شاه محمود شه سونا + پینو ستاسی لوی سپاه شه سونا
در اصفهان تر فراخ شه سونا + پامچا پیر و صفت پناه شه سونا

دپنتو پیرتم فنا سونا قذ بار واره پتریا سونا

محمود خوران دی ولی دلا کی ما + لختت قنایج تد پرتھ سوی جلا
اصفهان ولی پاتھ سونا لتا + سردر پورته کره پد شکری اعدا

دبمنین ولای بیاشا وضو سونا قنذ بارواره پتریا سونا

اورم ناری دغمم پد کرین فریاد + پنتون پیرمگ دشا همود سو بر باد
زبون پد قتل ہو جان من سونا بنا + دساندوب غدی پد راور مینی با

ما تم زده پیر و برنا سونا قنذ بارواره پتریا سونا

ورور مقودتا حولا کی جنت + درد کی تاتد پسله مرگ راحت

روح دوه سنا د پلوی ورج د قیامت + مخ دوه راون د خدای پمهر و رحمت

دخالت و صحت تل پتریا سونا قنذ بارواره پتریا سونا

کرد شاعر برگزیده زرغوند زرغوند د ملا دین محمد کاکر لورده پد پنجوا سی

کسبی اوسید د او پلاری و کا تحصیل د علم موا و د فضا حنت الحکامی زده کرل

او د فضواء اشاری د لوتل زرغوند پجباله د سعد الارضان نوزری وه پد نوزیالی

زمانی هلدود او لوتل علم و هنر خاندان و مامد هسی نقل و کار ما پلار پد زرغونی

د شیخ مصحح الدین سوری رحمة الله علیه کتاب د بوستان لوتل پد پتوشو نظم کا اونوم

ی و بوستان دپنتو چه در کتاب ی پر سنه ۹۰۳ هجری قمری پائیدور سادو
 او تونکات عارفانه اولضیح چکماندی پد پنتو کمر علاوه پردی زرغونی
 لفظ اشعار او غزلون هم وویل او پزیره دفعهای شهرت و کاسی چه موزونانو
 در روزگار بهی اشعار لوستل او دپنتو پد بوستان بی سیر کا او طونه دیند
 او بیضیت بری لوتول هسی وایمی چه زرغوند کی لداره بنجده خطی نورانی
 و اولکاتافو بهی له حسن خط اقسام دخط زده کول زما پلاد هسی وویل
 چه پد سنه ۱۱۰۲ هجری مادی زرغونی پخط بوستان دپنتو ولید چه خیل اشعاری
 پینج نده خط هسی کنبلی و چه خطری خطی خطی عجزی کا او دغد حکایت له بنده
 کتاب زما پلار رجه اولد علیید پیا دو چه زهی پچرانه کنبلی کا بزم
 حکایت له بوستان دپنتو

چدلشاقو هم خوبه ده
 بانیزید چه و رویدار
 پکوشه کنبلی تیریدی
 رآچه کرکی ناپام
 پامرو پچا ورو خیر

اوریدی می مقده ده
 دختر پورخ سهار
 له صام راوتکی
 ایری خاوری پیا لبام
 پنج اوسری سو گلیم

دخیل بخ پد پاکید و سو
 چید پاور کی سہم نسکور
 یاد برب شکوہ کوم
 لہ لوی نی شان پر یگر
 خدا یتد نسی کرای کتل
 لوضرہ پکار نندہ

بایزیر پشکر کینوسو
 پیدزہ ویریم دبل اور
 لہ ایر و بد شد بد ویرم
 ہو پو بانو خان ایر کی
 توک چید خاندگری تل
 لوی تل یگفتار نندہ

قراضح بد سر لوی کا
 تکبر بد تل خور کا

ذکر دعفت ہمراہ رابعہ حال ددی شاعرہ ماتہ ندی معلوم سوی
 فولب شد پید منبکارہ ده منجد ہسی دہ پیدہ اشاعرہ دقتہ ہر وہ او پیدوران
 محمد بابر پادشاہی ترونہ کا ہسی وایسی پیدہ اشعار کی دیر و دیوانی
 درلود دغدیوہ مہلہ رباعی ماتہ صدیق اور فیقحہ طاہر ہجر یانی وویلہ
 پیدزہ ی دقتہ پنجر اندہ را نقل کوم

رباعی

پایور دغم کی سوی ایرون کا	آدمی مٹکی و تدر استون کا
نوم ن د بغه دلد بلیتون کا	دوزخ ی روح کا پر مخ د مٹکی

خاتمہ کتاب پد بیان د حال دکاتب الحرف

حقیر فقیر محمد بنو آل - مولف ددی کتاب

ای ای محمد زوی داد و دخان زوی دقادر خان بقوم ہونک پہ زمونہ کہ ہول
 اصل شاہی مرغ و وہ پہ زمانیکہ قادر خان لہنہو شاہی راغی سیوی تڑاہ سبتہ
 و سیدی سبتہ خدمت پہ تانسانا دغیب او قسمت راغی و دقند ہار پتخا کتو
 پکای د کو کران استونکہ کولہ او پیشدی وزارت تادرخان دیر مٹری
 و سین د ۷۷ کالو پد ۱۸۵۸ لہد بگری و نات سوا او پہ سبتہ ہی چہ کو کران
 نزمیری بیخ سو زما پلار چہ داد و دخان نزمیری پلار ۲۹ لہد بگری پوغند کوزان
 نزمیری ای او پد آوان د صباوتی علوم لوستکی و او پتخل مٹری پوزوانا
 او فصحا و علما و نامہ نہاوند او دیر مٹری قند ہار تملی او د کسی نزون او بن

رباعی ولد ارفیض^۱ رحمه الله تعالی

کدی وینی وینی تل شاشی له زرد و شخه ثورک چه دینی تاله لئو انویا و یرو شخه
درد و له زرد و کدی وینی وینی شاشی چه کور و دغم لوی دلی تاله کور و شخه

اوس چه دی بز حال دپلار اونیکه و کینس زو فیصل حال هم کاریم او دفر اونی
لید ونگی پیچروم زمار اناگ دی نابودی دنیا تری یعنی قرلدی واقع سوی و پی
۱۳ درج اولی سید ۱۰۸۴ هجری بکوکران کینی اوسن تو دتیز و رسیدم نزی
پلار دوسی رانده شروع کا او ترا تسلیم کال محمد و عمری و دستل احکام
دین او فقه او اصول او تفسیر او دفتحات علوم که قانیده او عرض او
بیان او معانی او لغز چه زبا پلار مرحوم وفات سو اوزه پد تقاضا دپادشاه ظل الله
دامت سلطنته شاه حسین را علم دقته ارب بارته او ترا اوسد به نظر کیمیا ان
دپادشاه اسلام بادیم او هر کله پا حسان او مرخت ددی خانه ان ^{عالش}
مرطبه سیم عمری تیریزی پلوستلو او کینلو دکتا بوله منختو دهان بله بهر ^{دین}
او وز پدهی هم خونی نکا بیلدی اشغالو پد بل شتر پدی اوقا تو دعر چه می تیرک
هر شوکتا بون می و کینل چه یوله دغو شخه دغه خزانده او لغز دادی یو کتاب

کتب علمی پد بیان و علوم و فصاحت چه خلاصه الفصاحت بالمدسی او بدست
 کتاب می فتول علوم و فصاحت پد پستو و خیلو پستو طابا نزد پاره نزل سه کربل
 بل کتابی کتب علمی پد بیان و طبابت او علاج چه خلاصه الطبکی نوزم دی پد
 ۱۳۹۴ هجری قمری دی فد کتاب دپاد شاه عالم پناه مد ظله مخ تد پیش کا
 سل طلاوی ی ماته صلعه تا ادبر کله راسی مرامم دپار شان دی فقیر غریب بحق
 دیردی او ارکان دولت ابد مدت هم پردی فقیر درصحت نظر کا خاص بیا
 ها درخان عالیجان پهرن درخ یقند بار دغرباو پرسرطل درصحت دی فائق
 دی عمر ویرا مال دیو دیوان دا شکارو هم سد چه پردی وقت کی مرزد او مدون
 سوی دی او غزنونه او قصابه ادربای لری کله چه طبع قاهر میل دشعر او دنیا
 کا شعرون کاتب هم او موزونان دروز مخاری خوبوی کله چه درخان ستان
 سبندزه او پورکن لری کار عار کار کا نونچر اندکی می خیل احوال و کیش چه
 دی کتاب ویرنگی مانه دعا و کا او هر وقت می پد دعا یاد کا خیلدیوه غزل
 هم دلته دمنوی بطور کاتب هم چه پر صفحه دروز محاسبه یا دگاروی نوز
 شعرای پدیوان کبیری یونان دی شایقان دعلم اشعری لیدیوان لولی

غزل د کاتب الحروف غفر الله ذ بزوبه

ساقی پاخده سره ملودک یوجام را	سالمخ نا آراسم بیم آراسم را
بیلده میبود بشارتنداری حکم	پیرلی سود غزنی بنده پیغام را
دنیا پا تده بنادی مویوگری ده	یوگری می غزنی کدی کدی انعام را
د بلیتون پتاریکو کی می زده شین سو	رنا لمر د جام و میو نطلام را
ناکامیود و نیای کام را تریخ کا	پدی غزب کا کام ترصد و مانا کام را
نه نشاط سته مستی سته نرنندی	اصه سم انه سفد او بد علی الود اسم را

پا و بوی سوره زورگی بز شدر انود که

محمد ته آوردک یوسپی جام را

تمت القاب بعون الملک الوکال بهم اغفر وارحم لکاتبه وقارده من لدن حق علینا
 والصلوة والسلام علی رسولہ وعلی آله واصحابه اجمعین کتاب تمام
 پورخ د جمعی ۶۴ د شوال المکرم ۱۱۴۲ هجری بقند بار سن او موص

محمد هوتک بهم فارغ البان سوا محمد لده محمد اکثر

بناریخ دهم ماه بریح الاول سنه کبیرار و دوهدهشت و پنج هجری که نوشته بود

از مجرت رسول خدا صلی الله علیه و سلم بدستخط حفیظ بن یزید نقیصر

نوحه فروتی برای عالیجاه رفعت عالیجاه مردار عالی تبار مردار

مهدل خان قلمی فرید هر که خواند دعا طلع دارم

ز انکه من بنده گندم گورم این کتاب را اقراناس محمد عباس

قوم نامی در شهر کوهستان بلوچستان خاصه برای عالیجاه تجارت نشان

حاجی عمر ابرقوم هوتکی قلمی کرده ۳۰۳ هجری باسجالت تمام قلمی شد

کتابخانه کتبتون

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**